

WMS 122376

M 120839

รายงานการวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาโท
เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

The Factors Influencing to the Identity of the students at the
Institute of physical education in the Northeast

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ณัฐรดี ชมภูวิเศษ

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รับ.....
วันส่งมอบ..... 17 พ.ค. 2560
เลขทะเบียน..... ๒๓. 250176
เลขเรียกหนังสือ..... 376.1 ๑๖113๒

2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2559

พ. 2

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2559)

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร. อรรณู ชูกระเดื่อง)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(อาจารย์ ดร. พงสกร พิมพะนิตย์)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สนิท ดีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 13 เดือน 5 ค.ศ. 2559 พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ ดร.พงศกร พิมพะนิตย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ในการช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่อง และเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง ขอกราบ ขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล ที่ให้คำแนะนำและ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภารดี ศรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภรินทร์ วงษ์ขารี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุชนฎี ฤาชา ดร.ยุรวดี เนืองโนราช และอาจารย์ชุมพร ทุโคกกรวด อาจารย์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือ แนะนำ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาคูณภาพเครื่องมือให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 4 วิทยาเขต และนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ให้การ สนับสนุนทุนการทำวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับบิดา มารดา ที่ให้กำเนิดและมอบความรัก การเลี้ยงดูที่ดีในทุกๆด้าน ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจที่ตีมาโดยตลอดจนประสบความสำเร็จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ณัฐรดี ชมภูวิเศษ

2559

หัวข้อวิจัย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ผู้ดำเนินการวิจัย	ณัฐรดี ชมภูวิเศษ
ที่ปรึกษา	ผศ.ว่าที่ ร.ต. ดร.อรรณี ชูยกระเดื่อง และ ดร.พงศกร พิมพะนิตย์
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ปี พ.ศ.	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 425 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.78 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยมีดังนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลมากไปหาน้อย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ภาวะผู้นำ (X_4) ความรับผิดชอบ (X_2) และจิตสาธารณะ (X_3) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.716 และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.513 ซึ่งสามารถนำมาเขียนสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.123 + 0.344X_1 + 0.157X_4 + 0.146 X_2 + 0.097X_3$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = 0.373Z_{X_1} + 0.176Z_{X_4} + 0.175Z_{X_2} + 0.110Z_{X_3}$$

Research Title	The Factors Influencing to the Identity of the students at the Institute of physical education in the Northeast
Researcher	Nuttaradee Chompoowiset
Research Consultants	Asst. Prof. Acting.Lt.Dr. Arun Suikraduang Dr. Pongsagorn Pimphanit
Organization	M.Ed.(Research and Evaluation) Rajabhat Maha Sarakham University
Year	2016

ABSTRACT

This objectives of this research to create a predictive equation attribute on the identity of the Institute of Physical Education. In Northeast The sample in this research. The Institute of Physical Education In the Northeast, the number 425 is derived from stratified random sampling. Tools used in research Interactive features on identity Discrimination from 0.20 to 0.78 with a confidence score of 0.96 in the statistics used in data analysis were mean, standard deviation. Correlation The confirmatory factor analysis and stepwise multiple regression analysis.

The research of analysis were as follows : Factors influencing feature on the identity with statistically significant level of 0.01 were in 4 factor arranged in descending order as : achievement motivation (X_1), leadership (X_4) responsibility (X_2) and the public mind (X_3). The multiple coefficient correlation (R) was 0.716 and the coefficient prediction (R^2) was 0.513 . Regression equations were in form of raw and standard scores as follows

$$Y' = 1.123 + 0.344X_1 + 0.157X_4 + 0.146 X_2 + 0.097X_3$$

$$Z_{Y'} = 0.373Z_{X_1} + 0.176Z_{X_4} + 0.175Z_{X_2} + 0.110Z_{X_3}$$

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ภุมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์	6
อัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	13
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	36
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
กรอบแนวคิด	53

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	81
สรุปผลการวิจัย	81
อภิปรายผลการวิจัย	82
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	85
บรรณานุกรมภาษาไทย	85
บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ	90
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	94
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	96
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	103
ภาคผนวก ง หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง	110
ประวัติผู้วิจัย	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 พัฒนาการทางด้านอัตลักษณ์ของนักศึกษา	17
2 เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล	37
3 แสดงการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	52
4 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี แยกตามหลักสูตรที่เปิดสอนและวิทยาเขต	55
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมและจำนวนรายด้าน	67
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทักษะดี จำแนกเป็นรายข้อ	68
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านมีน้ำใจนักกีฬา จำแนกเป็นรายข้อ	69
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านพัฒนาสังคม จำแนกเป็นรายข้อ	70
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตาม อัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	71
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำแนกเป็นรายข้อ	72
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน ด้านความรับผิดชอบ จำแนกเป็นรายข้อ	73
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน ด้านจิตสาธารณะ จำแนกเป็นรายข้อ	74
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านภาวะผู้นำ จำแนกเป็นรายข้อ	75
14 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์	76
15 ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	77
16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	78
17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด	79

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่
1 กรอบแนวคิด

หน้า
53

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่สำคัญเนื่องจากการศึกษาที่เตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขเมื่อเข้าสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษาผู้เรียนจะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมและการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมรวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและพฤติกรรมค่อนข้างมากซึ่งจะต้องอาศัยการพิจารณาตรวจสอบคัดเลือกตอบสนองให้เหมาะสมสอดคล้องกับสิ่งที่ตนรับรู้การเรียนในระดับอุดมศึกษาจึงอยู่ในช่วงเวลาแห่งการแสวงหาอัตลักษณ์ (Identity) ของผู้เรียน (สมชาย รัตนทองคำ. 2556 : 2)

ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2552 ที่เปิดกว้างและส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งได้บรรลุเนื้อหาวิชาในส่วนที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้อย่างอิสระ เหมาะสม และตรงกับความต้องการหรืออัตลักษณ์ของแต่ละสถาบันได้และในการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอัตลักษณ์นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศได้ตามจุดเน้นและศักยภาพของตนเองซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความงดงามที่แตกต่างกันจึงเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้เน้นให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง เพื่อที่จะได้พัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษานั้น โดยมีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา จะทำการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาแต่ละแห่ง เพื่อมุ่งให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพรักษามาตรฐานการศึกษาและปรับกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้และมีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานได้ดี มีวินัย และสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา. 2552 : 5) นอกจากนี้คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมีภาวะผู้นำ สามารถใช้ความรู้ทางวิชาการวิชาชีพแก้ปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ได้ และเป็นบุคคลที่มีความใฝ่รู้

มีความทันสมัยมีคุณธรรมความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการ วิชาชีพ และสังคมและเป็น
 คุณลักษณะที่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีพึงมี (ทศนา เขมมณี. 2553 : 1)
 ดังนั้น การสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นการ
 เตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่การประกอบอาชีพในอนาคตให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 ซึ่งการสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับกระบวนการเรียนรู้และ
 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ดังนั้นประสิทธิภาพในการบริหารการศึกษาและการบริหารจัดการ
 ของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านผู้เรียนด้านผู้สอนด้านวิธีการสอน
 ด้านหลักสูตรด้านผู้บริหารด้านสภาพแวดล้อมและด้านระบบประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็น
 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนประสบความสำเร็จ (ฉัตรทิพย์ สุวรรณชิน
 และคณะ. 2557 : 277) การสร้างบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพนั้นเป็นหน้าที่สำคัญของ
 สถานศึกษาตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้เพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ระบุไว้ว่า
 สถาบันจะต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะจุดเด่นของสถาบันตรง
 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจัดให้มีข้อสนเทศที่ชัดเจนเผยแพร่หลักสูตร การจัดการเรียนการ
 สอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรและ
 ตอบสนองความต้องการของนักศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 15)

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษามุ่งเน้นความชำนาญเฉพาะทาง

(Specialization) โดยการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางให้มีความหลากหลายสามารถผลิตได้ทัน
 และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงานที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
 พัฒนาการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาที่มีความพร้อมโดยคำนึงถึงอัตลักษณ์
 และเอกลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาเป็นสำคัญมีภารกิจในการจัดการศึกษาทั้งในระดับ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีการจัดการศึกษา
 ในโรงเรียนกีฬา 11 แห่งในส่วนของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นสถาบันการพลศึกษา
 มีการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี 3 คณะวิชาประกอบด้วยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ
 สุขภาพคณะศิลปศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ในวิทยาเขต 17 แห่ง (ยุทธศาสตร์สถาบัน
 การพลศึกษา. 2556 : 1-2) โดยสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทั้งหมด
 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตมหาสารคามและวิทยาเขตอุดรธานี
 ได้มีการกำหนดอัตลักษณ์หรือคุณสมบัติเฉพาะ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติภาระหน้าที่ของตน
 อย่างเหมาะสมถูกต้อง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้คุณลักษณะ

บัณฑิตของสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บ่งบอกถึงคุณลักษณะของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะต้องมีความรู้ความสามารถ ด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ ทั้งทางด้านวิชาชีพและวิชาการ มีความสามารถและความชำนาญในการปฏิบัติงานที่เป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับของสังคม มีน้ำใจนักกีฬา เป็นผู้ยอมรับในความคิดเห็นส่วนใหญ่ และมุ่งพัฒนาสังคมโดยอาศัยพลศึกษา กีฬา สุขภาพและ นันทนาการเป็นเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือทักษะดีมีน้ำใจ นักกีฬาและพัฒนาสังคม (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา. 2556 : 25)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อศึกษาว่าตัวแปรใดบ้างที่ ส่งผลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปัจจุบันนักศึกษามีอัตลักษณ์อยู่ในระดับใด ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรจะศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเตรียมตัวสู่อานาคตได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะและภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะและภาวะผู้นำสามารถร่วมกัน ทำนาย คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือได้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 4,592 คนจาก 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตอุดรธานี และวิทยาเขตศรีสะเกษ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 425 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้นประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ

3.1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.2 ความรับผิดชอบ

3.1.3 จิตสาธารณะ

3.1.4 ภาวะผู้นำ

3.2 ตัวแปรตาม คือ คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ ดังนี้ (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา. 2556 : 25)

3.2.1 ทักษะดี

3.2.2 มีน้ำใจนักกีฬา

3.2.3 พัฒนาสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ หมายถึง คุณลักษณะที่บ่งบอกหรือแสดงถึงความเป็นตัวตน หรือเอกลักษณ์เฉพาะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบไปด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ทักษะดี หมายถึง นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ในวิชาชีพ ที่ตนเองศึกษาจนเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับจากสังคม

2. มีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาในการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ในเรื่องที่มีความเห็นแตกต่างกัน ได้รับการยอมรับในความเห็นส่วนใหญ่และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

3. พัฒนาสังคม หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้ความรู้ทางวิชาชีพ มีความกล้าหาญ ในทางจริยธรรมที่จะนำสังคมไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีกว่า โดยวิธีการแห่งสันติภาพ เลื่อมใส ศรัทธาในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง สภาวะที่เป็นแรงขับให้นักศึกษาเกิดพลังสำเร็จลุล่วงตาม เป้าหมาย เมื่อมีอุปสรรค ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความอดทน ทะเยอทะยานและกระตือรือร้น

ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจ เอาใจใส่ที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงและมีประสิทธิภาพสามารถปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของ ตนเองให้ดียิ่งขึ้น

จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของนักศึกษาที่แสดงออกจากจิตสำนึก ของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถก่อให้เกิดการกระทำที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ชุมชนและสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการ โน้มน้าว ให้ผู้อื่นเห็นตามและมีความไว้วางใจในการปฏิบัติตามความคิดเห็น ความต้องการ หรือ คำสั่ง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะ ตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา ซึ่งจะได้เป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมและเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะก้าว ออกสู่สถานประกอบการในอนาคตต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์
2. อัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของนักศึกษา
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
6. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์

Michail (1986 : 1) ได้ให้ความหมายของอัตลักษณ์ว่า อัตลักษณ์ หมายถึง ความผสมผสานของคุณธรรมทั้งหลายที่สอดคล้องกัน โดยประเพณีทางศาสนา เรื่องราวในวรรณคดี นักปราชญ์ และย้อนไปถึงเรื่องราวในประวัติศาสตร์

Rice (1996 : 36) ได้สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาหลายท่านเกี่ยวกับอัตลักษณ์ หมายถึง ผลรวมของการรับรู้ว่าคุณเป็นอย่างไร มีบทบาททางสังคมอย่างไร บุคคลที่มีความสำเร็จในการพัฒนาอัตลักษณ์ จะมีการยอมรับตนเองสูงและอัตลักษณ์เกิดจากการพัฒนาการทางด้านร่างกาย เพศ สังคม อาชีพ จริยธรรม อุดมคติและบุคลิกภาพ

อภิญา เพ็ญฟูสกุล (2546 : 1-2) กล่าวว่า อัตลักษณ์ หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคลหรือสิ่งหนึ่งหรือเฉพาะของสิ่งนั้นที่ทำให้โดดเด่นขึ้นมาและมีความแตกต่างจากสิ่งอื่น โดยเดิมใช้คำว่า “เอกลักษณ์” ซึ่งหมายถึงลักษณะเฉพาะตนหรือสิ่งหนึ่ง

ในทางสังคมศาสตร์โดยปัจจุบันความหมายนี้แปรเปลี่ยนไปใช้คำว่า “อัตลักษณ์” แทนคำว่า “เอกลักษณ์” เนื่องจากปัจเจกอาจมีหลายอัตลักษณ์ได้ในขณะเดียวกันและการให้ความหมายของอัตลักษณ์ก็อาจเปลี่ยนไปได้ตามบริบทเสมอ ดังนั้นคำว่าอัตลักษณ์ จึงมีความเหมาะสมกว่าในความหมายของเอกลักษณ์

ประสิทธิ์ สิปรีชา (2547 : 32-33) ได้ กล่าวถึงความหมายของอัตลักษณ์ว่า อัตลักษณ์ (Identity) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ identitas เดิมใช้คำว่า idem ซึ่งมีความหมายว่า เหมือนกัน (The same) อย่างไรก็ตามโดยพื้นฐาน ภาษาอังกฤษแล้ว อัตลักษณ์มีความหมายสองนัยยะด้วยกัน คือความหมายเหมือนและความเป็น ลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไป นั่นคือการตีความความหมายเหมือนกันบนพื้นฐานของความสัมพันธ์และการเปรียบเทียบกันระหว่างคนหรือสิ่งของในสองแง่มุมมองคือความคล้ายคลึงและความแตกต่าง

จันทร์เพ็ญ ทศนียสกุลชัย (2548 : 10) กล่าวว่า อัตลักษณ์ คือ ผลรวมของการรับรู้ว่าเป็นอย่างไร มีบทบาททางสังคมอย่างไรและอัตลักษณ์เกิดจากการพัฒนาทางด้านร่างกาย เพศ สังคม อาชีพ จริยธรรม อุดมคติ และบุคลิกภาพ ฉะนั้นบุคคลที่มีความสำเร็จในการพัฒนาอัตลักษณ์จะมีการยอมรับตนเองสูง

Brown (2004) กล่าวว่า อัตลักษณ์ คือ การกำหนด “ความเหมือน” และ “ความแตกต่าง” ระหว่างคนหรือสิ่งของ ความเหมือนและความแตกต่างเป็นเรื่องการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือเป็นผลมาจากสมาชิกของกลุ่ม ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์จะทำให้ทราบว่าตนเองมีความเหมือนหรือแตกต่างกับคนอื่น

ฉลาดชาย รมิตานนท์ (2550 : 78) กล่าวว่า อัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นลอย ๆ ตามธรรมชาติแต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง และวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งก่อสร้างทางสังคม นอกจากนี้วัฒนธรรมก็ไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่งหรือตายตัว หากแต่มีรูปแบบเป็นวงจรที่เรียกว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” ดังนั้นอัตลักษณ์ทั้งหลายจึงมีกระบวนการถูกผลิตให้เกิดขึ้น สามารถถูกบริโภคและถูกควบคุมจัดการอยู่ในวัฒนธรรมเหล่านั้น และทั้งนี้ยังมีการสร้างความหมายต่างๆ ผ่านทางระบบต่างๆ ของการสร้างภาพตัวแทน ที่เกี่ยวกับตำแหน่งที่ต่างๆ ทางอัตลักษณ์อันหลากหลายที่เราเลือกใช้ หรือนำเอามาสร้างเป็นอัตลักษณ์ของเรา

ราชบัณฑิตยสถาน (2550 : 259) กล่าวไว้ว่า อัตลักษณ์ ประกอบด้วย อัต (อัต-ตะ) ซึ่งหมายถึงตน หรือตัวเอง กับ ลักษณะ ซึ่งหมายถึงสมบัติเฉพาะตัว อัตลักษณ์ ตรงกับ ภาษาอังกฤษ คำว่า Identity หมายถึง ผลรวมของลักษณะเฉพาะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นที่รู้จักหรือจำได้ สังคมแต่ละสังคมมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง โลกาวัดัน

ทำให้อัตลักษณ์ของสังคมไทยเปลี่ยนไป

นันทนัย ประสานนาม (2551 : 34) กล่าวถึง อัตลักษณ์ (Identity) เป็นความรู้สึกนึกคิด ที่บุคคลมีต่อตนเองว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น โดยผ่านการมองตนเองและการที่คนอื่นมองเรา อัตลักษณ์ต้องการความตระหนัก (Awareness) ในตัวเราและพื้นฐานของการเลือกบางอย่างนั้น คือ เราต้องแสดงตนหรือยอมรับอย่างตั้งใจกับอัตลักษณ์ที่เราเลือก ความสำคัญของการแสดงตนก็คือ การระบุได้ว่าเรามีอัตลักษณ์เหมือนกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร และ “ฉันเป็นใคร” ในสายตาคน คำว่า “อัตลักษณ์” มีความแตกต่างจากคำว่า “บุคลิกภาพ” เนื่องจากบุคคลมีความเหมือนกันได้ในแง่ของบุคลิกภาพ เช่น มีนิสัยหรือลักษณะบางอย่างที่อาจจะเหมือนได้แต่การเหมือนกันในด้านอัตลักษณ์ของบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกร่วมกันในด้านการตระหนักรู้บางอย่างเกี่ยวกับตัวตนของเรา หมายถึง การยอมรับในความเป็นตัวตนประกอบเข้ากับการแสดงตัวตนให้เห็นว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรกับกลุ่มอื่นหรือบุคคลอื่น

ในทางสังคมวิทยาจึงนิยามคำว่า อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง การรู้สึกเกี่ยวกับตนเองของบุคคลในเรื่องของบทบาทและตำแหน่ง ในระบบความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล Stryker (1991 : 873) Burke & Reitzes (1991 : 242) กล่าวว่า อัตลักษณ์ คือ สิ่งที่บุคคลให้ความหมายทางสังคมที่คนซึ่งอยู่ในบทบาทเดียวกันมีส่วนร่วมกัน (Shared Social Meanings) อัตลักษณ์มีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. อัตลักษณ์ต่าง ๆ เป็นผลผลิตทางสังคม (Social Products) กล่าวคือ อัตลักษณ์ถูกก่อรูปและธำรงรักษาผ่านกระบวนการทางสังคม 3 ประการคือ

1.1 การนิยาม (Naming) หรือให้ความหมาย เกี่ยวกับตัวตน ตามการแบ่งประเภทต่าง ๆ ทางสังคม เช่น เพศ อายุ อาชีพ เป็นต้น

1.2 การมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ตามการแบ่งประเภทต่าง ๆ สังคม เช่น การที่นักเรียนไปศึกษาด้านการเรียนกับครูแนะแนว ทั้งสองฝ่ายแสดงออกตามอัตลักษณ์ทางสังคมของตนนักเรียนอาจแสดงความสุขาเปรียบร้อยในขณะที่ครูแนะแนว แสดงความสนใจฟังตามบทบาทครูแนะแนว เป็นต้น

1.3 การแสดงตน โดยการประนีประนอมหรือยืนยันการให้ความหมายและการแสดง พฤติกรรมตามตัวอย่างเช่น การที่ครูแนะแนวแสดงออกตามอัตลักษณ์ของตนเมื่ออยู่ในโรงเรียน ซึ่งต้องประนีประนอมบทบาทอื่น ๆ จากที่บ้านเพื่อมาแสดงบทบาทครูแนะแนวในโรงเรียน

2. อัตลักษณ์ต่าง ๆ เป็นการให้ความหมายกับตนเอง (Self – Meaning) กล่าวคือ อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่เราได้มาจากการเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งและอัตลักษณ์เกิดขึ้นบนพื้นฐานความคล้ายคลึงและความแตกต่างของบทบาทอื่น ๆ

3. อัตลักษณ์เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic) และผลสะท้อนกลับ (Reflexive) มีประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น คือ อัตลักษณ์เป็นสัญลักษณ์ หมายความว่า คนที่มีอัตลักษณ์เดียวกัน มีการแสดงออกในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนั้นเหมือนกันเช่น อัตลักษณ์วิชาชีพครูและแนวเกี่ยวกับการช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการศึกษาและอาชีพ ส่วนประเด็นหลังคือ อัตลักษณ์เป็นผลสะท้อนกลับ หมายความว่า การใช้อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่อ้างอิงในการประเมินพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ตามกระบวนการประเมินค่าซึ่งกันและกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า อัตลักษณ์ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่น และเหมือนกันทั้งบุคลิกภาพและการปฏิบัติ ที่บุคคลแสดงออกเพื่อติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมและวัฒนธรรมที่บุคคลอาศัยอยู่ โดยสามารถนำมาสร้างเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของสถานศึกษา เพื่อสร้างคุณลักษณะในตัวผู้เรียนที่จะช่วยนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษา

1. ประเภทของอัตลักษณ์

อัตลักษณ์ คือ ความเชื่อมต่อและสัมพันธ์กับสังคม เพราะการแสดงออก ซึ่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ กระทำผ่านระบบสัญลักษณ์หลายแบบในอีกด้านหนึ่ง อัตลักษณ์เกี่ยวกับมิติภายในของความเป็นเรา อย่างมากทั้งในด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์ให้ความสำคัญหรือเปลี่ยนแปลงความหมาย เกี่ยวกับตนเองที่สัมพันธ์กับโลก (อภิญา เพ็ญสกุล. 2546 : 4) จึงได้แบ่งอัตลักษณ์เป็น 2 ระดับ ได้แก่ อัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคม อธิบายได้ดังต่อไปนี้

1.1 อัตลักษณ์ส่วนบุคคล

ประสิทธิ์ ลีปรีชา (2547 : 33) กล่าวว่า อัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) เป็นการมองตนเองในแง่มุมต่าง ๆ ของสังคมว่าเราเป็นใคร เช่น นางสาว ก. มองตนเองว่าเป็นคนไทย เป็นคนใต้ เป็นผู้หญิง เป็นนักศึกษาเป็นพุทธศาสนิกชน ซึ่งการมองตนเองในแง่มุมต่าง ๆ ของนางสาว ก. ก็คือ อัตลักษณ์ในแง่มุมต่าง ๆ ของนางสาว ก. นั่นเอง

นันทนา น้ำฝน (2536 : 36) กล่าวถึงอัตลักษณ์ส่วนบุคคล สรุปได้ว่าอัตลักษณ์ของบุคคล เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งในตัวบุคคลที่ทำให้บุคคลนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งแตกต่างจากผู้อื่น เห็นได้ว่าอัตลักษณ์เป็นคุณลักษณะประการหนึ่งในตัวบุคคล

1.2 อัตลักษณ์ทางสังคม

อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) เป็นลักษณะอย่างหนึ่งในตัวบุคคลที่จะทำให้บุคคลนั้น มีความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งแตกต่างจากผู้อื่นเห็นได้ว่าอัตลักษณ์เป็นคุณลักษณะประการหนึ่งในตัว บุคคล ซึ่งในทางสังคมวิทยาถือว่าเมื่อบุคคลมาอยู่ร่วมกันในสังคมก็มีการติดต่อสื่อสารกันหรือมีการกระทำทางสังคมระหว่างกัน (Social Interaction) โดยพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาเป็นปฏิสัมพันธ์ เชิงสัญลักษณ์(Symbolic Interaction) ขึ้นอยู่กับสังคม (Social Norms) ตาม โครงสร้างทางสังคมนั้น ๆ การกระทำระหว่างกันทางสังคมทำให้บุคคลมีบทบาทตามสถานการณ์ที่ตนสัมพันธ์อยู่เพื่อศึกษาความคาบเกี่ยวและปฏิสัมพันธ์ของทั้งสองระดับนี้ บุคลิกภาพ ไม่ได้หมายถึงการตอบสนอง ต่อสิ่งเร้า ข้างนอกแต่เป็นความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนอง (อภิญา เฟื่องฟูสกุล. 2546 : 33)

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า อัตลักษณ์ที่แสดงออกมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ อัตลักษณ์ ส่วนบุคคล คือ ลักษณะบุคคลที่นิยามตัวเองว่าคือใครเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรมจนเกือบจะจับต้องและ รู้สึกได้ เช่น รูปร่าง หน้าตา เพศ สถานะ ความรู้และอัตลักษณ์ทางสังคม เป็นภาพที่บุคคลอื่นมีต่อ บุคคลหนึ่ง โดยอาศัยสัญลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ดังนั้นอัตลักษณ์กับสังคมจึงแยกกันไม่ออก เนื่องจากการนิยามความเป็นตัวตนของอัตลักษณ์นั้นต้องมีการอ้างอิงกับสังคม แม้จะเป็นในระดับตัวบุคคลก็ยังต้องมีการนิยามตนเองว่ามีบทบาทอย่างไรในสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่

ลักษณะสำคัญอัตลักษณ์ยังเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) เพราะการ แสดงออก ซึ่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ จะกระทำโดยผ่านระบบสัญลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบในอีกด้านหนึ่งอัตลักษณ์ ก็ยังเกี่ยวข้องกับมิติ “ภายใน” ของความเป็นตัวเราอย่างมากทั้งในด้านของ อารมณ์ ความรู้สึกเรา เพราะ มนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายที่เกี่ยวกับตนเอง ในกระบวนการที่เขาสัมพันธ์กับ โลกและปริณทณของอัตลักษณ์และตัวตนที่มันซ้อนทับกัน อยู่จึงมีการจัดแบ่งประเภทของอัตลักษณ์ เป็น 2 ระดับ คือ ระดับอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) ที่จะใช้แสดงตน เช่น การที่สังคม กำหนดบทบาทหน้าที่และระบบคุณค่าที่ติดตัวมา ความเป็นพ่อ ความเป็นเพื่อนความเป็นสามี ภรรยา เข็ม โรงเรียน ผ้าที่พันคอของทีม ภาษาหรือบางที่อาจเห็นได้ จากเสื้อผ้าที่ใส่ สัญลักษณ์ และการสร้างภาพแทนความจริง (Representation) เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นแนวทาง หรือที่เราเรียกอัตลักษณ์ร่วมกับบุคคลบาง คนและการแยกแยะตัวเราด้วยการสร้างความต่างจาก คนอื่น ในความเข้าใจนี้เองแม้ว่าในฐานะของบุคคลเราควรจะยอมรับในอัตลักษณ์ต่าง ๆ

อย่างตั้งใจ อัตลักษณ์เหล่านั้นยังเป็นผลผลิตที่สำคัญของสังคมที่เราอาศัยอยู่และความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น อัตลักษณ์จึงได้จัดเตรียมการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับโลกที่เขาอาศัยอยู่ นอกจากนี้ อัตลักษณ์ยังรวมถึงเรื่องราว “ฉันมองตัวฉันเองอย่างไรและคนอื่นมองฉันอย่างไร” มันเข้าไปเกี่ยวกับตัวตน (Self) และสิ่งที่อยู่ภายในเป็นการกำหนดตำแหน่งที่ระลึกไว้จากสังคม ซึ่งเกิดขึ้น จากการที่คนอื่นรับรู้ด้วยไม่ใช่แค่ เรารับรู้เท่านั้น อย่างไรก็ตามการที่เรา มองตัวเราอย่างไรและคนอื่น มองเราอย่างไรมันอาจไม่สอดคล้องกันเสมอไป

อัตลักษณ์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ในการประเมินผลตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษาด้านความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน สำหรับระดับอุดมศึกษาศาสนาและคณะต้องกำหนดอัตลักษณ์เป็นเรื่องเดียวกัน หรือได้กล่าวไว้ว่า “หนึ่งสถาบันหนึ่งอัตลักษณ์”

สถานการพลศึกษาเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านพลศึกษา กีฬา และนันทนาการ ทั้งด้านวิชาชีพและวิชาการ มีจุดเน้นและจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะ จึงได้มีการกำหนดเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสถานการพลศึกษาขึ้นตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษาไว้ดังนี้ (ยุทธศาสตร์สถานการพลศึกษา. 2556 : 25)

เอกลักษณ์ของสถานการพลศึกษา คือ

“เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตและพัฒนาผู้เรียนด้านพลศึกษา กีฬา และนันทนาการ”

อัตลักษณ์ของสถานการพลศึกษา คือ

“ ทักษะดี มีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาสังคม”

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและ วัตถุประสงค์

ปรัชญา

“ พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ ”

วิสัยทัศน์

“ เป็นสถาบันชั้นนำในระดับภูมิภาคอาเซียน ที่จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ที่มีคุณภาพ ”

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

4. ให้บริการทางวิชาการและอาคารสถานที่แก่ชุมชนและสังคม

5. อนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

6. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

7. สร้างความร่วมมือและจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์

1. ผลิตและเตรียมนักกีฬาระดับเยาวชนให้มีความสามารถถึงขีดสูงสุด

2. ผลิตบัณฑิตทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพนันทนาการ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นพัฒนา องค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา และนันทนาการ

4. บริการวิชาการและเป็นแหล่งความรู้ของชุมชนด้านกีฬา

5. สืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ค่านิยมหลักของสถาบันการพลศึกษา 5 ประการ “SMILE” ดังนี้

1. มีจิตบริการ (Service Mind) หมายถึง การให้บริการด้วยความเข้าใจในความต้องการของผู้รับบริการอย่างถูกต้องรวดเร็ว ด้วยความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม แจ่มใสและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

2. ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม (Morality) หมายถึง ยึดมั่นในหลักระเบียบวินัยดำเนินกิจการต่างๆ ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และธรรมาภิบาล

3. มีการทำงานเป็นองค์รวม (Integrity) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการทำงานมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยยึดหลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ

4. เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) หมายถึง องค์กรที่มีการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้เป็นพื้นฐาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องปฏิบัติงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้เหมาะสม

5. มุ่งประสิทธิภาพของงาน (Efficiency) หมายถึง การมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์

1. ทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน

Erikson (1990 : 181 -188) ได้สร้างทฤษฎีขึ้นมาในแนวทางการคิดที่เน้นความสำคัญของทางสังคม ซึ่งได้แบ่งพัฒนาการทางบุคลิกภาพออกเป็น 8 ขั้น ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ความไว้วางใจ – ความไม่ไว้วางใจ (Trust vs Mistrust) ซึ่งเป็นขั้นในวัยทารกอีริกสันถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญของพัฒนาการในวัยต่อไป เด็กทารกจำเป็นต้องมีผู้เลี้ยงดูเพราะช่วยตนเองไม่ได้ ผู้เลี้ยงดูจะต้องเอาใจใส่เด็ก ถึงเวลาไหนก็ควรจะให้และปลดเปลื้องความเคียดแค้นไม่สบายของทารกอันเนื่องมาจากการจับถ้าย เป็นต้น ผู้เลี้ยงดูจะต้องสนองความต้องการของเด็กอย่างสม่ำเสมอ เพราะเด็กมีความหวังว่าเวลาหิวจะมีคนมาให้กินเวลาที่ผ้าอ้อมเปียกจะมีคนเปลี่ยนให้เด็กจะอยู่ด้วยความหวังว่า พ่อแม่ คนเลี้ยง จะมาช่วยสนองความต้องการของตนแล้ว เด็กยังเชื่อในตนเองว่ามีความสามารถที่จะใช้วิธีของตัวเองช่วยตนเอง เป็นต้นว่า สามารถจะหาหัวนมและคว่ำมาดูดได้ อีริกสัน ได้กล่าวว่า ความไว้วางใจเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาการทางบุคลิกภาพเด็กที่ขาดความไว้วางใจจะกลายเป็นคนที่ก้าวร้าว ตีตัวออกจากสิ่งแวดล้อม บางกรณีถึงกับเป็นโรคจิต

ขั้นที่ 2 ความเป็นตัวของตัวเองอย่างอิสระ – ความสงสัยไม่แน่ใจตัวเอง (Autonomous vs Shame and Doubt) อยู่ในวัยอายุ 2 – 3 ปี วัยนี้เป็นวัยที่เริ่มเดินได้ สามารถที่จะพูดได้และความเจริญเติบโตของร่างกายช่วยให้เด็กมีความอิสระ พึ่งตนเองได้และมีความอยากรู้อยากเห็น อยากรับต้องสิ่งของต่าง ๆ เพื่อต้องการสำรวจว่าคืออะไร เด็กเริ่มที่อยากเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นเด็กวัยนี้จะต้องเรียนรู้พฤติกรรมหลายอย่างที่กำหนดโดยสังคม ฉะนั้นพ่อแม่และผู้เลี้ยงดู จำเป็นจะต้องรักษาความสมดุล ช่วยเด็กให้เป็นอิสระ โดยต้องเป็นผู้ที่รู้จักใช้คำพูดอธิบายให้เด็กเข้าใจ ว่าสิ่งไหนทำได้สิ่งไหนทำไม่ได้ พยายามเลี่ยงการดุเด็กเวลาที่ทำสิ่งที่ไม่ดี

ไม่ถูกต้อง แต่บางครั้งจำเป็นต้องปล่อยให้เด็กมีความอาย (Shame) และการสงสัยตัวเองว่าทำไม่ถูก (Doubt) เพราะเป็นสิ่งสำคัญเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา เพราะทุกคนควรจะต้องมีความละเอียดรอบคอบ ไม่กล้าทำสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับด้วย อย่างไรก็ตามพ่อแม่ ควรเน้นที่การให้โอกาสเด็กพึ่งตนเอง มีความเป็นอิสระทำอะไรด้วยตนเอง มากกว่าการมีความรู้สึกละอายและสงสัยในตนเอง

ขั้นที่ 3 การเป็นผู้คิดริเริ่ม – การรู้สึกผิด (Initiative vs Guilt) วัยเด็กอายุประมาณ 3 – 5 ปี อิริคสันเรียกวัยนี้ว่าเป็นวัยที่เด็กมีความคิดริเริ่มอยากทำอะไรด้วยตนเอง จากจินตนาการของตนเอง การเล่นสำคัญมากสำหรับวัยนี้ เพราะเด็กจะได้ทดลองทำสิ่งต่างๆ จะสนุก จากการสมมติของต่าง ๆ เป็นของจริง เช่น อาจจะใช้สิ่งกระดาษเป็นรถยนต์ ขับรถยนต์เหมือนผู้ใหญ่อย่างไรก็ตาม เด็กยังพยายามที่จะเป็นอิสระพึ่งตนเอง อยากจะทำอะไรเองไม่พึ่งผู้ใหญ่ เป็นวัยที่เด็กจะเลียนแบบจากผู้ใหญ่ทั้งด้านการพูดและการกระทำ อิริคสันอธิบายการรู้สึกผิด (Guilt) เหมือนกับฟรอยด์ คือเน้น Resolution และ Oedipal Complex ดังที่ได้อธิบายมาแล้ว ดังนั้นเด็กชายในวัยนี้ต้องการทำอะไรเหมือนพ่อ เด็กหญิงอยากจะทำอะไรเหมือนแม่ เด็กบางคนอาจจะทำงานช้า เสร็จช้าแต่เมื่อเสร็จแล้ว ก็เป็นสิ่งที่สมบูรณ์เรียบร้อยและถูกต้อง เด็กบางคนอาจจะเรียนไม่เก่ง แต่เล่นกีฬาเก่ง เป็นต้นการช่วยเหลือแบบนี้ก็จะช่วยทำให้เด็กไม่มีปมด้อย และมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ไม่เกลียดตนเองและไม่มีปมด้อย

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะทำกิจกรรมอยู่เสมอ – ความรู้สึกด้อย (Industry vs Inferiority) อิริคสันใช้คำว่า Industry กับเด็กอายุประมาณ 6 – 12 ปี เนื่องจากเด็กวัยนี้มีพัฒนาการด้านสติปัญญาและทางด้านร่างกาย อยู่ในขั้นที่มีความต้องการที่จะทำอะไรอยู่เสมอ ไม่เคยว่า หรืออยู่เฉย ๆ แม้ว่าเด็กที่เจริญเติบโตในวัฒนธรรมที่ไม่มีการศึกษาในโรงเรียนทั่วโลกก็พบว่าเด็กวัยนี้เป็นวัยที่จะเริ่มฝึกหัดอาชีพ สำหรับสังคมที่มีการศึกษาในโรงเรียน เด็กก็จะอยู่ในพยายามอย่างมาก ผู้ใหญ่จะต้องพยายามช่วยให้เด็กได้รับสัมฤทธิ์ผล ให้เขารู้ว่าจะต้องมีประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เขาคิดว่าคนเราเก่งมีความสามารถทำอะไรก็ได้เพื่อจะไม่ให้เกิดปมด้อย มีส่วนช่วยให้เด็กที่โชคไม่ดีที่ทำงานช้า ผู้คนอื่นไม่ได้ โดยพยายามหาสิ่งที่เด็กคนนั้นทำได้ดีกว่าคนอื่น และนอกจากนี้ให้เขาเห็นความสามารถพิเศษของเขา

ขั้นตอนที่ 5 อัตภาพหรือการรู้จักตนเองเป็นเอกลักษณ์-การไม่รู้จักตนเองหรือสับสนในบทบาททางสังคม (Ego Identity vs Role Confusion) อิริคสันกล่าวว่า เด็กในวัยนี้ที่มีอายุระหว่างอายุ 13 - 18 ปี ตัวเองให้มีความสุขกายเหมือนกับผู้ใหญ่ทุกอย่าง ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงทางเพศทั้งหญิงและชาย เด็กวัยรุ่นจะมีความรู้สึกในเรื่องเพศและบางคนเป็นกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับพัฒนาการทาง

สติปัญญา เด็กวัยรุ่นก็เริ่มคิดแบบผู้ใหญ่ ฉะนั้นจะตั้งคำถาม ถามตัวเองว่า “ฉันคือใคร” และคิดว่าถ้าโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว จะประกอบอาชีพอะไร เด็กวัยรุ่นส่วนมาก ยังมีความสับสนและไม่เข้าใจ และอยากเป็นผู้ใหญ่ หรือบางครั้งก็อยากจะเป็นเด็ก อยากจะตัดสินใจ ทำอะไรเอง เวลาผู้ใหญ่ห้ามเด็กจะไม่พอใจบางครั้งก็คิดว่าผู้ใหญ่ไม่ช่วยตนตัดสินใจ เด็กวัยรุ่นมักจะเห็นหน้าคนอื่นคิดอย่างไรต่อตนเองเหมือนกับตนคิดว่าตน คือใคร เด็กวัยรุ่นมีความเป็นห่วงว่า จะทำอะไรไม่ได้ ไม่อยากจะทำอะไร ทักษะต่างๆที่เป็นประสมมาตั้งแต่เด็กจะช่วยให้เค้าเรียนหรือประกอบอาชีพที่เขาปรารถนาได้หรือไม่ เด็กวัยรุ่นมักจะมีความวิตกกังวลในใจว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน เด็กจะจริงจังในการคบเพื่อนและค่อนข้างที่จะมีอุดมการณ์ของตนเอง ข้อสำคัญที่สุด เด็กวัยรุ่นควรมีอัตภาพเอกลักษณ์ของตนเองได้ เพื่อที่จะได้มีความมั่นใจในตนเอง และรู้ว่าตนพร้อมที่ก้าวไปสู่อนาคตของผู้ใหญ่ เตรียมอาชีพที่จะทำในอนาคต ถ้าเด็กขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่รู้ว่าตนจะทำอะไร หรือมีบทบาทอย่างไร อิริคสัน เรียกว่า “Role Confusion” คือเป็นคนไม่มีหลักการของตัวเองต้องการอะไรก็มักจะเลียนแบบผู้อื่น หรือใช้เวลานานกว่าจะพบว่าตนต้องการอะไร บางกรณีเด็กวัยรุ่นต้องการมีคนรัก เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้สึก ซึ่งเป็นวิธีที่จะช่วยให้ตนเข้าใจแล้วว่าตนคือใคร

ขั้นที่ 6 ความใกล้ชิดผูกพัน – ความอ้างว้างตัวคนเดียว (Intimacy vs Isolation)

วัยนี้เป็นวัยนี้เป็นวัยผู้ใหญ่ระยะต้น (ในช่วง 19 - 34 ปี) เป็นวัยที่ทั้งชายและหญิงเริ่มที่จะรู้จักตนเองว่ามีจุดมุ่งหมายในชีวิตอย่างไร เป็นวัยที่พร้อมที่จะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ในฐานะเพื่อสนิทที่จะเสียสละให้กันและกันได้ รวมทั้งสามารถยินยอมเห็นใจซึ่งกันและกัน โดยไม่เห็นแก่ตัวเลย และมีความคิดตั้งต้นเป็นหลักฐาน หรือคิดสนใจที่จะแต่งงานมีบ้านของตนเอง อย่างไรก็ตามคนในวัยนี้ส่วนมากยังไม่อยากที่จะเชื่อมอัตภาพกับใคร ชายหญิงที่แต่งงานกัน สามารถเชื่อมอัตภาพจะไม่เพียงแต่มีความรักและสนิทสนมในฐานะสามีภรรยาเท่านั้น แต่หมายถึงการยอมรับอัตภาพของกัน โดยไม่คิดว่าสูญเสียอัตภาพของตน ฉะนั้นถ้าแต่งงานก็จะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ตรงข้ามกับผู้ที่ไม่สามารถเชื่อมอัตภาพ มักจะจบชีวิตแต่งงานด้วยการอยู่ร้าง

ขั้นที่ 7 ความเป็นห่วงชนรุ่นหลัง – ความคิดถึงแต่ตนเอง (Generativity vs Stagnation)

อิริคสันอธิบายคำว่า Generativity ว่าเป็นวัยที่เป็นห่วงเพื่อนร่วมโลกโดยทั่วไป หรือเป็นห่วงเยาวชนรุ่นหลัง (ในช่วง 35 - 60 ปี) อยากจะให้ความรู้ สั่งสอนคนรุ่นหลังต่อไป คนที่แต่งงานมีบุตรก็สอนลูกหลาน คนที่ไม่แต่งงานถ้าเป็นครูก็สอนลูกศิษย์ ถ้าเป็นนายก็สอนลูกน้อง หรือช่วยทำงานทางด้านศาสนาเพื่อที่จะปลูกฝังให้คนรุ่นหลังเป็นคนดีต่อไป คนวัยนี้

บางคนสนใจแต่ตนเองไม่สนใจหรือเป็นห่วงคนอื่น เป็นคนที่ไม่มีควมไว้วางใจผู้อื่น จึงไม่สามารถที่จะสอนหรือถ่ายทอดวัฒนธรรมให้ชนรุ่นหลังได้แม้แต่ลูกของตนเอง การแต่งงานและมีลูกหรือต้องการจะมีลูกได้เป็นสิ่งรับรองว่าตนเองอยู่ในขั้น Generativity คนที่มีปัญหาในวัยนี้จะรักตัวเองมากกว่ารักคนอื่น และไม่ยอมที่จะเสียสละเวลาทำงานช่วยเหลือคนอื่นชอบอยู่คนเดียวมากกว่า และห่วงแต่ตนเอง

ขั้นที่ 8 ความพอใจในตนเอง – ความสิ้นหวังและไม่พอใจในตนเอง (Ego Integrity vs Despair) วัยนี้เป็นระยะบั้นปลายชีวิต (ในช่วง 60 ปีขึ้นไป) ฉะนั้นบุคลิกภาพของคนวัยนี้มักจะเป็นผลรวมของวัย 7 วัยที่ผ่านมา ผู้มีอาวุโสบางท่านยอมรับว่าได้มีชีวิตที่ดีและได้ทำดีที่สุด ยอมรับว่าตนนี้แก่แล้วและมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข จะเป็นนายของตนเองและมีความพอใจในสภาพชีวิตของตน ไม่กลัวความตาย พร้อมทั้งจะตาย ยอมรับว่าคนเราเกิดมาแล้วก็ต้องตาย ตรงกันข้ามกับคนที่มีปัญหาในชีวิตขั้นต้นๆและแก้ไขไม่ได้ ปัญหาเหล่านั้นยังติดตามมาทุกระยะ มักจะเป็นบุคคลที่ไม่มี ความพอใจในตนเอง รู้ว่าตัวเองไม่มีประโยชน์ ถือว่าชีวิตมีแต่ความมาสมหวังก็จะมีโลกอยู่ในวัยบั้นปลายแบบผิดหวังและกลัวความตาย เพราะยังคิดว่าชีวิตไม่สมบูรณ์ ควรจะทำอะไรที่เป็นประโยชน์ คิดว่าตนเกิดมาทั้งชาติ ก็ยังไม่เคยทำอะไรที่เป็นประโยชน์ จึงไม่มีความพอใจในตนเอง มีความผิดหวังในชีวิตและสายเกินไปที่จะแก้ไข

สรุป ทฤษฎีของอีริคสัน เป็นทฤษฎีที่อธิบายพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยชรา แต่ละวัยจะมีปัญหาที่แตกต่างกัน บางคนก็สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง และดำเนินชีวิตไปตามขั้น แต่บางคนก็แก้ปัญหาเองไม่ได้ อาจจะต้องไปพบจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยาช่วยเพื่อแก้ปัญหา แต่บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และทุกคนมีโอกาสที่จะแก้ไขบุคลิกภาพของตน และผู้ใหญ่ที่อยู่แวดล้อมก็มีส่วนที่จะช่วยส่งเสริมหรือแก้ไขบุคลิกภาพของผู้เยาว์ที่อยู่ในความดูแลให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข จากพัฒนาการจะเห็นได้ว่า ในช่วงอายุของบุคคลที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา คือพัฒนาการในขั้นที่ 5 มีอัตลักษณ์หรือมีความสับสน ในขั้นตอนนี้เป็นพัฒนาการของวัยรุ่นซึ่งจะแสวงหาอัตลักษณ์ของตนเองให้ได้ คือ มีความเข้าใจในตนเอง รู้ความต้องการ ความถนัด ความสามารถ เจตคติ และค่านิยมของตนเองตลอดจนเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน

2. ทฤษฎีการพัฒนานักศึกษา ด้านการพัฒนาอัตลักษณ์ (Establishing Identity)

การพัฒนาความมื่ออัตลักษณ์ของนักศึกษาเป็นการพัฒนาความรู้สึกว่าตนเองกำลังจะเป็นอะไร การมีอัตลักษณ์ของนักศึกษานั้นเกิดจากการรวบรวมความรู้สึกรู้สึกทั้งทางด้านร่างกาย จิตนาการ ภาพลักษณ์ ท่าทาง และความทรงจำต่อเนื่องรวมเข้าด้วยกัน การพัฒนาความมื่ออัต

ลักษณะเกี่ยวข้องโดยตรงกับทัศนคติด้านความต้องการทางกายภาพ จิตใจ บุคลิกลักษณะและการแสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน ทั้งบทบาทด้านเพศของตนและพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกทางเพศอย่างเหมาะสมด้วย (Chickering and Reisser, 1993)

ตารางที่ 1 พัฒนาการทางด้านอัตลักษณ์ของนักศึกษา

จาก	สู่
1. ไม่มั่นใจเกี่ยวกับร่างกาย(body)และการแสดงออกของตนเอง (Appearance)	1. มั่นใจในร่างกาย(Body)และการแสดงออกของตนเอง (Appearance)
2. ไม่เข้าใจในเพศของตน(gender)และการแสดงออกทางเพศ (Sexual Orientation)	2. รู้จักและเข้าใจในเพศของตน (Gender)และการแสดงออกทางเพศ (Sexual Orientation)
3. ไม่เข้าใจในพื้นฐานทางวัฒนธรรม (Culture Roots)และสังคมของตนเอง (Social)	3. มีความมั่นใจและภูมิใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตนเอง
4. สับสนในตนเอง ว่าตนเองคือใคร แสวงหาบทบาท (Roles)และความเป็นตัวของตัวเอง (Lifestyles)	4. มีอัตมโนทัศน์(Self-Concept)ที่ชัดเจนเกี่ยวกับตนเอง แสดงบทบาท (Roles)และความเป็นตัวของตัวเองที่ชัดเจน (Lifestyles)
5. ขาดการประเมิน (Evaluation)และไตร่ตรองตนเอง	5. มีความรู้สึกลบสนองในความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วนำมาปรับปรุงตนเอง
6. ไม่พอใจในตนเอง	6. ยอมรับและมีความภูมิใจในตนเอง
7. ไม่มั่นคงในบุคลิกภาพ อ่อนแอ	7. มีบุคลิกภาพมั่นคง เข้มแข็ง

ที่มา : Chickering and Reisser (1993: 34)

จากทฤษฎีที่นำมาใช้จะเห็นได้ว่า การพัฒนาอัตลักษณ์ ในทฤษฎีของอีริกสัน ทฤษฎีของซิกเคอร์ริงและไรเซอร์ ควรพัฒนาในช่วงวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในตนเอง และสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ ดังนั้นหากมีการพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเข้าใจตนเองและพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีอัตลักษณ์ที่เหมาะสมได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

McClelland (1953 : 110) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่จะทำให้คนมุ่งประสิทธิภาพในการทำงาน มีความกระตือรือร้นที่จะพยายามทำงานให้ได้ผลดีเยี่ยม พยายามที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองไม่ว่าจะทำกิจกรรมอะไร คือ มีจิตใฝ่มุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง

Atkinson (1964 : 240-241) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่า การกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานอื่นที่ดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจเมื่อการทำงานสำเร็จหรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

อังคณา ถิรสิลาเวทย์ (2548 : 17) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความทะเยอทะยานสูง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้

วารีพร บำรุงผล (2548 : 46) ให้ความหมายไว้ว่า แรงจูงและความปรารถนาของบุคคล ที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จด้วยความพยายาม มีความอดทน ไม่ท้อถอยต่อปัญหาหรืออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันยอดเยี่ยม โดยไม่ได้กระทำเพื่อแสวงหาการยอมรับจากสังคม

สุจิตรา ชนะสูตร (2552 : 6) ให้ความหมายไว้ว่า ความปรารถนาของบุคคลที่พยายามปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในด้านการเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความอดทน ทะเยอทะยาน เพื่อให้ได้รับความสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

พรณี ข. เจนจิต (2550 : 292 -293) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วง ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะถึงจุดหมายปลายทาง เป็นผู้ทำงานมีแผน และเป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง ส่วนลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ คือ เป็นผู้ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย หรือตั้งเป้าหมายไปในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป และตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

มันทนา เฟ็งแจ่ม (2550 : 19) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการงานที่ทำทนายให้ประสบผลสำเร็จสูงสุดอย่างมีคุณภาพ ด้วยความมีมาตรฐานสูง ต้องการความเป็นอิสระในการทนายงาน ใ้ความพยายามอย่างมุ่งมั่น หาวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้ตนเองบรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และมีความพอใจเมื่อประสบความสำเร็จ รู้สึกผิดหวังและวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

กรรณา ศรีรุณ (2552 : 23) สรุปไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่เป็นแรงขับให้บุคคลที่จะประกอบพฤติกรรมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อไปให้ถึงจุดหมายที่ตั้งไว้ให้ดีและมีประสิทธิภาพ

ปราณี หล้าเบญจนะ (2553 : 13) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองวางไว้ มีความทะเยอทะยาน มุ่งความสำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โดยแต่ละคนจะมีระดับแรงจูงใจแตกต่างกันไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง กระทำการใด ๆ ที่สนใจซึ่งกระตุ้นให้บุคคลเกิดพลังสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย เมื่อมีอุปสรรค ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความอดทน ทะเยอทะยาน นำตนเองไปสู่ความสำเร็จตามที่ตนเองได้มุ่งหวังและตั้งใจไว้อย่างดีเยี่ยม โดยไม่ได้กระทำเพื่อแสวงหาการยอมรับจากสังคม แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักวิชาการหลายท่านที่ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พบว่า มีทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับเป็นที่แพร่หลายดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Murray (1938) มีหลักฐานความคิดว่าความต้องการของมนุษย์คือหน่วยพื้นฐานของการวิเคราะห์ อาจจัดบุคคลเข้าไว้เป็นกลุ่มตามกำลังความต้องการด้านบุคลิกภาพจากตัวแปรต่างๆ ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นเครื่องบอกให้ทราบถึงศูนย์กลางของพลังกระตุ้น ทั้งในแง่ความเข้มและทิศทางของพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดหมาย โดยเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ โดยทฤษฎีอธิบายว่าบุคคลอาจมีความต้องการด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านสูงหรือต่ำในเวลาเดียวกัน ซึ่งความต้องการที่จำเป็นของบุคคลมี 4 ประการ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการทำ
 สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2. ความต้องการมีมิตรสัมพันธ์ (Need for Affiliation) คือ ความต้องการมี
 ความสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ความต้องการอิสระ (Need for Autonomy) คือ ความต้องการที่จะเป็นตัว
 ของตัวเอง

4. มีอำนาจ (Need of Power) คือ ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่น
 และต้องการควบคุมคนอื่นให้อยู่ในอำนาจของตน

ทฤษฎีแรงจูงใจไฟสั่มฤทธิ์ของ Atkinson (1964) ได้อธิบายทฤษฎีในรูปของ
 โมเดลเชิงคณิตศาสตร์ โดยอาศัยพื้นฐานทฤษฎีการตัดสินใจ (Theory of Decision Making)
 เพื่อทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งสั่มฤทธิ์และได้สรุปว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในการ
 ตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ มีผลมาจากความสัมพันธ์ของปัจจัย 6 ประการ คือแรงจูงใจไฟสั่มฤทธิ์
 แรงจูงใจหลีกเลี่ยงความล้มเหลวคุณค่าของเครื่องล่อใจเชิงบวกต่อความสำเร็จคุณค่าของเครื่อง
 ล่อใจเชิงบวกต่อความล้มเหลวความเป็นไปได้ที่จะสำเร็จ และความเป็นไปได้ที่จะล้มเหลว

1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจไฟสั่มฤทธิ์

Dinkmeyer (1963 : 166-169) ที่กล่าวว่า ความต้องการผลสั่มฤทธิ์ซึ่งมีแรงจูงใจ
 ไฟสั่มฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของพฤติกรรมของมนุษย์เพราะมนุษย์จะพยายามทำสิ่ง
 ที่ไม่ดีขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ แรงจูงใจไฟสั่มฤทธิ์ ยังเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อ
 ตนเองและส่วนรวม เพราะบุคคลที่มีแรงจูงใจไฟสั่มฤทธิ์สูงก็ย่อมจะต้องการประสบความสำเร็จ
 ในชีวิตและหน้าที่การงาน ซึ่งความต้องการนี้จะจะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นต้องทำงาน
 ให้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้หรือตามที่ได้มีผู้มอบหมายให้ทำ ซึ่งก็คือลักษณะของผู้ที่มีความ
 รับผิดชอบ

ชัยชนะ นาคบุบผา (2529 : 54) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่
 มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงาน ได้รับ
 แรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ
 อย่างไม่ย่อท้อ

เพราะพรรณ เป็ลียนภู (2542 : 326) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจไฟ
 สั่มฤทธิ์ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลัง

คือมีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง มีความพยายาม ตั้งใจเรียน และมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะทำกิจกรรมให้ได้รับความสำเร็จ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลทำในสิ่งต่างๆ มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง ความพยายาม และมีความตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ ไม่ย่อท้อ ใฝ่งานสำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้หรือตามที่ได้มีผู้มอบหมายให้ทำ

1.4 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Mc Clelland (1980: 163-168) ได้สรุปลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ทอดถอนใจถึงจุดหมาย
2. เป็นผู้ตั้งวัตถุประสงค์ที่มีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือมีความเสี่ยง

ปานกลาง

3. เป็นผู้รับผิดชอบพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ

(Standard of Excellence) ในการทำงาน

4. เป็นผู้มีความสามารถในการวางแผนในระยะยาว
5. ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ
6. เมื่อประสบความสำเร็จมักอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและ

ความพยายาม

Herman (1970 : 354-355) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน
2. มีความหวังมาก ว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลการกระทำของ

ตนเองจะขึ้นอยู่กับโอกาส

3. ความพยายามไต่เต้าไปสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น
4. มีความอดทนในการทำงาน ที่ยากๆ ได้เป็นเวลานาน
5. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ

6. มีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดยั้งและสิ่งต่าง ๆ จะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว จึงควรรีบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ทันเวลา

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคต

8. ในการเลือกเพื่อนร่วมงาน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก

9. ต้องการให้ตนเองเป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี

10. พยายามปฏิบัติงานให้ได้อยู่เสมอ

Guiford (1959) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความทะเยอทะยานโดยทั่วไป คือ ความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ

2. มีความเพียรพยายาม คือ พยายามทำกิจกรรมนั้นให้ประสบความสำเร็จ

3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้จะยากเพียงใด เพื่อมุ่งมั่นทำกิจกรรมปริยาพร วงศ์เนตร โรจน์ (2551 : 199) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะ

ดังนี้

1. มีความกล้าคิดกล้าทำ กล้าตัดสินใจเผชิญกับความสำเร็จ หรือความล้มเหลว

2. มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานท้าทายความคิดและความสามารถ

3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง

4. มีความรอบรู้ในการตัดสินใจ และติดตามผลในการตัดสินใจของตนเอง

5. มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าไว้อย่างแม่นยำ

6. มีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่จะประสบผลสำเร็จได้มาก และด้วยความสามารถที่มีอยู่

French (1958 : 401-408) กล่าวถึง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่ามีลักษณะ

ดังนี้

1. ทำงานโดยมีเป้าหมายเพื่อมุ่งความสำเร็จของงาน

2. ตั้งใจและพยายามทำงานเพื่อให้งานสำเร็จ

3. รู้สึกพอใจและภูมิใจเมื่องานสำเร็จ

4. จะทำงานที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับในด้านผลงาน ได้ดีกว่าที่มีการให้

ข้อมูลย้อนกลับในด้านความรู้สึกรู้สึก

5. สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งปัญหาส่วนรวมและปัญหาส่วนบุคคล

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยาน ความอดทน ความพยายามสูง มีการวางแผนทำงาน มีความรอบรู้ในการตัดสินใจ มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้า และมีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่จะประสบผลสำเร็จได้มาก ด้วยความสามารถที่มีอยู่

ดังนั้น ผู้ที่จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะเป็นผู้ที่ต้องการที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งๆนั้น ด้วยความมานะ อดทนและความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ อย่างเต็มความสามารถของตนเองเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จตามที่ตนเองได้มุ่งหวังและตั้งใจไว้ ซึ่งการที่บุคคลนั้นมีความพยายามหรือมีความต้องการอย่างแรงกล้าจะส่งผลต่อพฤติกรรมนั้นออกมาทำให้บุคคลนั้นมีความเด่นของอัตลักษณ์แห่งตน

2. ความรับผิดชอบ

2.1 ความหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546 : 231) ระบุความรับผิดชอบ หมายถึง อาการยอมตามผลทั้งที่ดี และไม่ดี ฝืนกิจการที่ตนได้กระทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน

Cattell (1963 : 128) ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในความรับผิดชอบสูง คือบุคคลที่รับผิดชอบในหน้าที่ มีความบากบั่น พากเพียร ถือศักดิ์ศรีขี้นั้นในกฎเกณฑ์ลักษณะของคนที่ไม่มีความรับผิดชอบคือคนที่ถือความสะดวกเป็นเกณฑ์หลักเพียงข้อบังคับ

วระวีพร บำรุงผล (2548 : 13) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสำนึกในการกระทำควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งแสดงออกถึงการรู้จักหน้าที่ของตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง ยอมรับผลการกระทำของตน ทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

จารูวรรณ ใจอ่อน (2550 : 17) ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลประพฤติปฏิบัติงานต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่ ระมัดระวังที่จะทำงานและติดตามผลงานที่ทำไปแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จด้วยดี ยอมรับในส่วนที่ตนเองกระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสียอีกทั้งยังไม่ปิดกั้นหน้าที่ของตนให้แก่ผู้อื่น

กิริยา ปัทอง (2552 : 27) ความรับผิดชอบ หมายถึง ความใส่ใจในหน้าที่ของตน การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ นั้นอย่างดีที่สุด มีการติดตามผลงานยอมรับผลกระทำของตน ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมายของความรับผิดชอบสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง บุคคลที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน พากเพียร และความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น ไม่ปัดภาระหน้าที่ของตนให้แก่ผู้อื่น มีการติดตามผลงาน ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ความสำคัญของความรับผิดชอบ

กรมการศาสนา (2525 : 2) ให้ความหมายว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะของคนไทยอย่างหนึ่งจำเป็นต้องปลูกฝังให้กับคนไทยนอกจากความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยัน ประหยัด เสียสละ ฯลฯ การปลูกฝังให้คนไทยมีสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติก็เป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะความรับผิดชอบเป็นลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้สังคมเป็นระเบียบสงบสุข

โพล เฉลียวฉลาด (2548 : 17) กล่าวว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งที่สังคมไทยจะต้องมี เพราะถ้าในสังคมขาดความรับผิดชอบแล้ว กิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมย่อมไม่สามารถดำเนินไปได้ เพราะคนในสังคมไม่ยอมทำตามหน้าที่ สังคมก็จะประสบความวุ่นวาย

ชูชาติ มงคลเมฆ (2550 : 42) กล่าวว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญยิ่ง ผู้ที่มีความรับผิดชอบจะสามารถอยู่ร่วมกันในสังคม เพราะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และความสุขในสังคมส่วนรวมได้

จากการศึกษาเอกสารสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบเป็นสิ่งสำคัญเพราะทำหน้าที่หรืองานต่างๆ ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณภาพ บุคคลอื่นไว้วางใจ เป็นลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้สังคมเป็นระเบียบสงบสุข

2.3 ประเภทของความรับผิดชอบ

กรมสามัญศึกษา (2526 : 68-92) จำแนกความรับผิดชอบได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จที่มุ่งหมาย ด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทน เข้าห้องเรียนและส่งงานที่ค้นคว้าซักถามอาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดก็ยอมรับว่าทำผิด แล้วพยายามแก้ไขปรับปรุงได้ถูกต้องด้วยตนเองอยู่เสมอ มีผลการเรียนผ่านในทุกวิชาทุกภาคเรียน

2. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถานศึกษา ช่วยกัน

รักษาความสะอาดของสถานศึกษา ไม่ขีดเขียน โต๊ะเรียน ผนังห้องเรียน ห้องน้ำ แต่งเครื่องแบบนักเรียนเรียบร้อย ไม่ทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น คอยตักเตือนเพื่อนนักเรียนที่จะหลงผิด อันจะทำให้โรงเรียนเสียชื่อเสียง เมื่อโรงเรียนต้องการความร่วมมือ หรือคอยช่วยเหลือก็เต็มใจให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนตามความสนใจและความสามารถของตน เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน เช่น เป็นนักกีฬา นักแต่งคำขวัญ เรียงความและอื่นๆ

3. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจ

ช่วยเหลืองานต่างๆ ภายในบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกันตามความสามารถของตน และรู้จักแสดงความคิดเห็น และปฏิบัติตนเพื่อความสุข และชื่อเสียงของครอบครัว ช่วยแก้ปัญหาการที่สมาชิกในครอบครัวไม่เข้าใจกัน เมื่อมีปัญหาที่ปรึกษาและให้พ่อแม่ทราบปัญหาของตน ทุกเรื่องช่วยครอบครัวประหยัดไฟฟ้า น้ำ อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน

4. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ต่างๆ ของชุมชนและสังคม บำเพ็ญประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้ชุมชนอย่างเต็มความสามารถ ช่วยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่จะเป็นภัยต่อสังคม ให้ความรู้ ความสนุก เพลิดเพลินแก่ประชาชนตามความสามารถของตน ช่วยคิดและแก้ปัญหาต่างๆ ของสังคม เช่น ความสกปรก การรักษาสาธารณสุขสมบัติ และการรับบริการจากสถานบริการต่างๆ ของรัฐ

กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 26) แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ประเภท

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง จะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง รวมถึงการดูแลรักษาสุขภาพของตน เป็นเรื่องที่ส่งผลโดยตรงต่อตนเอง
2. ความรับผิดชอบต่อสังคม หรือส่วนรวม เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองที่มีต่อสังคมความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ช้อย่อย ดังนี้
 - 2.1 ความรับผิดชอบต่อเพื่อน/ชั้นเรียน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว
 - 2.3 ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน
 - 2.4 ความรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
 - 2.5 ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ

วัลภา ดวงชาตม (2539 : 40-41) แบ่งประเภทของความรับผิดชอบออกเป็น

2 ประเภท ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การรับรู้ฐานะและบทบาทของตนที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องดำรงตนให้อยู่ในฐานะที่ช่วยเหลือตัวเองได้ รู้จักภาวะไร้อิทธิพล อดทนรับผลการกระทำของตนเองทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย เพราะฉะนั้น บุคคลที่มีความรับผิดชอบในตนเองย่อมไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนว่า สิ่งที่คุณทำลงไปนั้นจะมีผลดีหรือผลเสียหรือไม่ และจะเลือกปฏิบัติแต่สิ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีเท่านั้น

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลที่ต้องเกี่ยวข้องกับและมีส่วนร่วมต่อสวัสดิภาพของสังคมที่ตนเองดำรงอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างตั้งแต่สังคมขนาดเล็กๆ จนถึงสังคมขนาดใหญ่ การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมมีผลกระทบต่อสังคมไม่มากนักน้อย บุคคลทุกคนจึงต้องมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติต่อสังคม ดังต่อไปนี้

2.1 ความรับผิดชอบต่อน้ำที่พลเมือง ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การรักษาทรัพย์สินของสังคม การช่วยเหลือผู้อื่น และการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

2.2 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ได้แก่ การเคารพเชื่อฟังผู้ปกครอง การช่วยเหลืองานบ้านและการรักษาชื่อเสียงของครอบครัว

2.3 ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ได้แก่ ความตั้งใจเรียน การเชื่อฟังครู-อาจารย์ การปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน และการรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน

2.4 ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ได้แก่ การช่วยตักเตือนแนะนำเมื่อเพื่อนกระทำผิด การช่วยเหลือเพื่อนอย่างเหมาะสม การให้อภัยเมื่อเพื่อนกระทำผิด การไม่ทะเลาะและเอาเปรียบเพื่อน และการเคารพสิทธิกันและกัน

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าว สามารถสรุปประเภทของความรับผิดชอบได้ 6 ประเภท คือ

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การระวังรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองให้สมบูรณ์แข็งแรงและปลอดภัยจากอันตรายอยู่เสมอ สำนึกในบทบาทหน้าที่ของตน รวมถึงปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จด้วยความเต็มใจและใส่ใจ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนหมั่นใฝ่หาความรู้ มีความตรงต่อเวลา รู้จักประมาณการใช้จ่ายและมีความประหยัด อดทนรับผลการกระทำของตน กล่าวเผชิญความจริงและรักษาสีทธิของตน ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี และยอมรับผลการกระทำของตนเอง

2. ความรับผิดชอบต่อเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติต่อเพื่อน โดยเคารพและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด ไม่รังแกไม่เอาเปรียบเพื่อน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในโอกาสอันควร มีความรักและความจริงใจต่อกัน

3. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง การมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตน ด้วยการเชื่อฟังคำแนะนำของบิดามารดา ช่วยเหลือกิจกรรมในบ้านตามโอกาสอันควรและ ความสามารถปฏิบัติตนเพื่อความสุขและชื่อเสียงของครอบครัว ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ ครอบครัว ช่วยครอบครัวประหยัดค่าใช้จ่าย

4. ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศ ชื่อเสียงของโรงเรียน ช่วยกันรักษาความสะอาด ของโรงเรียน และปฏิบัติเป็นนักเรียนที่ดี

5. ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม หมายถึง มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว ทำประโยชน์และความเจริญให้กับชุมชนและ สังคมอย่างเต็มความสามารถ ช่วยคิดและแก้ปัญหาต่างๆ ของชุมชนตามความสามารถ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และช่วยรักษาคุณแลสาธตธรรมสมบัติของส่วนรวม

6. ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดี ปฏิบัติตามกฎหมาย และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ

2.4 คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

Browne and Chon (1968 : 58) กล่าวถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความไว้วางใจได้ มีความคิดริเริ่ม มีความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ทำงานแข่งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำงานดีขึ้นกว่าเดิม สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา

สุทธิพงษ์ บุญผดุง (2541 : 7) ได้กล่าวถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ไว้ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. มีวินัยในตนเอง
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน อดกลั้น

อังคณา อธิศิลาเวทย์ (2548 : 13) คุณลักษณะของความรับผิดชอบมีลักษณะ ดังนี้

1. เอาใจใส่การทำงานและการเรียน

2. มีความ پاکเพียร
3. ใช้ความสามารถของตนเต็มที่
4. กล้าเผชิญความจริง และยอมรับผลของการกระทำของตน
5. รู้จักหน้าที่ และกระทำตามหน้าที่อย่างดี
6. รักษาสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น
7. ติดตามผลงานที่ได้กระทำไป
8. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
9. ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่น
10. ยอมรับผลของการกระทำ

พิชิต บุญสาร (2550 : 33) ได้สรุปลักษณะของพฤติกรรมของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ คือ การแสดงออกตามพฤติกรรมที่มีลักษณะในความรับผิดชอบในหลายๆ ด้าน เช่น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความขยัน ซื่อสัตย์ รู้จักหน้าที่ที่ตนกระทำ ต้องปฏิบัติ มีความเอาใจใส่ มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ปรับปรุงแก้ไข งานให้ดีขึ้นเสมอ ยอมรับผลการกระทำของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความอดทน ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงาน รักษาเคารพระเบียบกฎเกณฑ์ ตั้งใจเล่าเรียน หมั่นใฝ่หาความรู้ ประพฤติตนเหมาะสม และสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงดีและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ได้แก่ การแสดงออกตามพฤติกรรมที่มีลักษณะในความรับผิดชอบในทุกๆด้าน มีวินัยในตนเอง มีความกระตือรือร้น มีความขยันหมั่นเพียร อดทน อดกลั้น กล้าเผชิญความจริง และยอมรับผลของการกระทำของตน มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ปรับปรุงแก้ไข งานให้ดีขึ้นเสมอ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงดีและมีประสิทธิภาพ

2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบจัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมประการหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้การคิด หรือการทำงานในการอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ ในการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบนั้น จึงต้องศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ทฤษฎีดั้งเดิมจรรยาบรรณ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2539 : 2-4) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง สามารถสรุปออกมาในรูปของทฤษฎีดั้งเดิมจรรยาบรรณ ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่ามีองค์ประกอบทางจิตเกี่ยวข้องอยู่ 8 จิตลักษณะ โดยแบ่งเป็น 2 ประการ คือ จิตลักษณะที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้าน และจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุทางจิตอีก 5 ด้าน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกัน เมื่อนำมาประกอบเป็นภาพต้นไม้ จะแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. ส่วนดอกไม้และผลไม้นบนต้นไม้มือ คือ พฤติกรรมประเภทต่างๆ

ที่รากเข้าเป็นพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง พฤติกรรมพลเมืองดี พฤติกรรมการทำความดี และละเว้นความชั่ว พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมการทำงานอาชีพอย่างขยันขันแข็ง เพื่อส่วนรวมผลที่ออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆที่น่าปรารถนา มาสาเหตุมาจากสาเหตุทางจิตที่เป็นส่วนของต้นไม้มือ และลักษณะพื้นฐานทางจิตใจที่เป็นส่วนของรากของต้นไม้มือ

2. ส่วนลำต้นของต้นไม้มือ คือ สาเหตุทางจิตใจของพฤติกรรม

ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน ได้แก่

2.1 เหตุผลเชิงจรรยาบรรณ คือ มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อ

หน้าที่ มีระเบียบวินัย มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

2.2 มุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง คือ รู้จักคาดการณ์ไกล รู้จัก

ควบคุมตนเอง สามารถอดใจรอได้

2.3 ความเชื่ออำนาจในตน คือ เชื่อว่าผลที่เกิดกับตนมาจากการกระทำ

ของตนเองไม่ใช่เกิดจากความบังเอิญ

2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความมุ่งมั่นในกรที่จะทำงานให้สำเร็จ

ตามจุดมุ่งหมายโดยไม่ย่อท้อ

2.5 ทศนคติ คุณธรรมและค่านิยม คือ มองเห็นและเข้าใจในคุณค่า

ประโยชน์ ความดีของการปฏิบัติหน้าที่เกิดคามพึงพอใจ

3. ส่วนรากของต้นไม้มือ คือ ลักษณะพื้นฐานทางจิตใจของพฤติกรรม

ประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 ด้าน ได้แก่

3.1 สติปัญญา คือ มีการรู้คิดที่เหมาะสมตามอายุตั้งแต่ขั้นรู้คิด

รูปธรรมจนถึงขั้นรู้คิดนามธรรม

3.2 ประสบการณ์ทางสังคม คือ การเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ได้รับประสบการณ์ทางสังคมอย่างเพียงพอเหมาะสมตามอายุ

3.3 สุขภาพจิต คือ มีอารมณ์มั่นคง มีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของการทำงาน

สรุปว่า บุคคลจะต้องมีลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้าน ในปริมาณที่สูงพอเหมาะ กับอายุ จึงจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาจิตลักษณะทั้ง 5 ประการ ที่ลำดับของต้นไม้ โดยที่จิตทั้ง 5 ลักษณะนี้จะพัฒนาไปเองโดยอัตโนมัติ ถ้าบุคคลที่มีความพร้อมทางจิตใจ 3 ด้าน ดังกล่าวและอยู่ในสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคมที่เหมาะสม นอกจากนั้นบุคคลยังมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาจิตลักษณะบางประการใน 5 ด้านนี้ โดยวิธีการอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้น จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและของคนเก่งนั่นเอง นอกจากนี้จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการที่รากนี้ อาจเป็นสาเหตุร่วมกับจิตลักษณะ 5 ประการที่ ลำต้น หากบุคคลมีพื้นฐานทางด้านจิตใจเป็นปกติและได้รับประสบการณ์ทางสังคมที่เหมาะสม บุคคลนั้นก็จะสามารถพัฒนาโดยธรรมชาติ

3. จิตสาธารณะ

3.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 3) ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่า เป็นคำผสมระหว่าง 2 คำ คือ จิตสาธารณะ ซึ่ง จิต แปลว่า ใจ สิ่งที่มีหน้าที่ รู้ คิด นึก สำหรับคำว่า สาธารณะ หมายถึง เพื่อประชาชนทั่วไป เช่น สวนสาธารณะ โทศัพทสาธารณะ ฉะนั้น เมื่อรวมกัน จิตสาธารณะ แปลว่าคุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่มองเห็นว่าคนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกัน

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2549 : 41) กล่าวว่า จิตสาธารณะเป็นการรู้สึกนึกถึง การเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะ การให้ความสำคัญกับส่วนรวมหรือสิ่งสาธารณะซึ่งในสังคมจะต้องมี เช่น สวนสาธารณะ ทางหลวง อาคาร โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนรวม เป็นของใช้ร่วมกัน เป็นเจ้าของร่วมกันทั้งสังคม

นวรินทร์ ตาก้อนทอง (2550 : 2) ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่า หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะที่ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของหรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกัน เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากความรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำที่แสดงออกมา โดยพิจารณาจากความรู้ ความเข้าใจ หรือพฤติกรรมที่แสดงออก

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2550: 11) ให้ความหมายของจิตสาธารณะ ว่าเป็นความเสมอภาคที่ทำให้ทุกคนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นของสาธารณะต่าง ๆ ร่วมกัน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 45) ได้ให้ความหมายของการมีจิตสาธารณะว่า หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้นโดยไม่หวังผลตอบแทน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจที่แสดงออกจากจิตสำนึกของแต่ละบุคคล ก่อให้เกิดการกระทำที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ชุมชนและสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนต่อตนเอง

3.2 ความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ

ชนิดา ทองมีเหลือ และคณะ (2550 : 94) กล่าวว่า จิตสาธารณะเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พร้อมทั้งจะเสียสละอุทิศตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม จิตสาธารณะจึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการยกระดับจิตใจของ มนุษย์ให้หันมามองถึงประโยชน์ส่วนรวมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งร่วมมือกันพัฒนาสังคม และประเทศชาติ ให้มีความสงบสุข

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร (2543 : 22-29) กล่าวว่า ถ้าคนในสังคมขาดจิตสาธารณะนอกจากจะมีผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว องค์กรแล้ว มีผลกระทบต่อชุมชน ทั้งในระดับประเทศชาติและระดับโลก ดังนี้

ผลกระทบต่อชุมชน ทำให้เกิดปัญหาคือ ชุมชนอ่อนแอขาดการพัฒนา เพราะต่างคนต่าง อยู่สภาพชุมชนมีสภาพเช่นไรก็ยังคงเป็นเช่นนั้น ไม่เกิดการพัฒนาและยั่งยืนไปก็มีแต่เสื่อมทรุด ลง อาชญากรรมในชุมชนอยู่ในระดับสูง ขาดศูนย์รวมจิตใจขาดผู้นำที่นำไปสู่การแก้ปัญหาเพราะ คนในชุมชนมองปัญหาของตัวเองเป็นเรื่องใหญ่ขาดคนอาสาสมัครพัฒนา เพราะกลัวเสียทรัพย์ กลัวเสียเวลา หรือกลัวเป็นที่ครหาจากบุคคลอื่น

ผลกระทบในระดับชาติ ทำให้เกิดปัญหาคือเกิดวิกฤตการณ์ภายในประเทศบ่อยครั้งและ แก้ปัญหาไม่ได้อาทิววิกฤตการณ์เศรษฐกิจ สังคมขาดเสถียรภาพทางการเมือง การชุมนุมขับไล่ รัฐบาลหรือผู้นำประเทศประเทศชาติอยู่ในสภาพล้าหลัง เนื่องจากขาดพลังของคนในสังคม เมื่อผู้นำประเทศนำมาตรการใดออกมาใช้ก็จะไม่ได้ผล เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน 9 ประเทศชาติไร้เกียรติไร้ศักดิ์ศรีทำให้ประชาชนในประเทศอื่นมองด้วยสายตาเหยียดหยาม ดูหมิ่น ดูแคลนว่าเป็นประเทศด้อยพัฒนา

ผลกระทบในระดับโลกทำให้เกิดปัญหาคือเกิดการสะสมอาวุธกันระหว่างประเทศเพราะ ขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน กลัวประเทศอื่นจะโจมตีจึงต้องมีอาวุธที่รุนแรง มีอานุภาพในการทำลายสูงไว้ในครอบครองเพื่อข่มขู่ประเทศอื่น และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็มักมีแนวโน้มในการใช้ ความรุนแรงของแสนยานุภาพทางสงครามในการตัดสินปัญหา เกิดการกลั่นแกล้ง แข่งแย้งหรือ ครอบงำทางการค้าระหว่างประเทศ พยายามทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดการได้เปรียบทางการค้า ทำให้ประเทศด้อยกว่าขาดโอกาสในการพัฒนาประเทศของตน เกิดการรังเกียจเหยียดหยามคนต่างเชื้อชาติต่างเผ่าพันธุ์หรือต่างท้องถิ่น มองชนชาติอื่น เผ่าพันธุ์อื่นว่ามีความเจริญหรือมีศักดิ์ศรีด้อยกว่า เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ของตนเองถูกหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อชาติอื่น องค์ประกอบของจิตสาธารณะ องค์ประกอบของจิตสาธารณะมีลักษณะที่แตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่มและช่วงวัยใน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยมีผู้แบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะไว้ ดังนี้

ชาย โปริลิตา และคณะ (2540 : 14-15) กล่าวว่าจิตสาธารณะ มี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อ ส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยกำหนดตัวชีวิตจากการดูแลรักษาของส่วนรวม ใช้ของ ส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่ และการรู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

องค์ประกอบที่ 2 คือ การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนทำได้ โดยกำหนด ตัวชีวิตจากการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม และการรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 3 คือ การเคารพสิทธิการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยกำหนดตัวชีวิตจากการไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง และการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น

อัญชลี ยิ่งรักพันธ์(2550 : 15) ได้สรุปองค์ประกอบของจิตสาธารณะว่ามี 3 ด้าน คือ ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคม หรือจิตสาธารณะ ซึ่งเป็นจิตสำนึกที่คนไทยขาดกันมาก คือ จิตสำนึกด้านสาธารณะที่ควรปลูกฝังให้มีความเพิ่มขึ้น และ ควรปลูกฝังให้มีครบทั้งสามองค์ประกอบ คือ ด้านความคิดด้านความรู้สึกและด้านการปฏิบัติ

นางสาว โศจิรากร (2550 : 11) กล่าวถึงองค์ประกอบของการมีจิตสาธารณะไว้
ดังนี้

1. มีจิตสำนึกที่เป็น ไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลต่อสาธารณะคนหมู่มาก
2. ให้กำลังใจ ให้แรงบันดาลใจแก่ผู้อื่นในการต่อสู้ เพื่อเอาชนะอุปสรรคใน
ชีวิตของตนเอง
3. มีบทบาทในการลดทอนอำนาจของกิเลสตัณหาต่างๆ
4. มีสังคมอุดมการณ์หรือสภาพอันเป็นที่พึงปรารถนาาร่วมกันของมนุษยชาติ

โดยรวม

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2554 : 145) ได้สรุปองค์ประกอบ
สำคัญ ของจิตสาธารณะจากหนังสือ Five Minds for the Future ของ Howard Gardner
นักวิชาการด้าน การศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดว่า บุคคลจะสามารถเอาตัวรอดและ
ประสบความสำเร็จทั้งใน ด้านการทำงานและการดำเนินชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ได้จะต้อง
มีองค์ประกอบของจิตสาธารณะ 5 ประการคือ

1. จิตแห่งวิทยาการ (Disciplined Mind) หมายถึง การเรียนรู้ตลอดชีวิตคิดเป็น
ทำเป็น
2. จิตแห่งการสังเคราะห์ (Synthesizing Mind) หมายถึง การสังสม ต่อยอด
และสร้างนวัตกรรมความรู้
3. จิตแห่งการสร้างสรรค์ (Creating Mind) ที่เชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์สร้าง
หมั่นฝึกฝน
4. จิตแห่งความเคารพ (Respectful Mind) หมายถึง การเปิดใจกว้างพร้อมรับ
ฟังทุก ความคิดเห็น

5. จิตแห่งคุณธรรม (Ethical Mind) อันสรุปได้ว่า ความรู้คู่คุณธรรมนำการ
พัฒนา Gardner ยังได้เน้นว่าจิตทั้ง 5 นั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อมนุษย์ในโลกยุคใหม่
และ จะต้องมีการทั้ง 5 องค์ประกอบ จะขาดจิตใดจิตหนึ่งไปเสียไม่ได้เพราะองค์ประกอบของ
จิตทั้ง 5 มีผลต่อการพัฒนาตัวบุคคลทั้งในแง่การทำงานและการดำเนินชีวิต ซึ่งจะส่งผลให้
สังคมมีคนที่มีความรู้ โดยจะกลายเป็นพลังในการที่จะขับเคลื่อนองค์กร สังคม และ
ประเทศชาติให้ก้าวไปสู่ จุดมุ่งหมายและยืนหยัดอยู่ภายใต้การแข่งขันในโลกยุคใหม่ได้อย่าง
มั่นคงและยั่งยืน

4. ภาวะผู้นำ

4.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

วิเชียร วิทย์อุดม (2550 : 3) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อันเกิดจากบุคลิกลักษณะของเขาในสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งยอมรับในตัวเขา เช่น เป็นคนกล้า มีความรู้ความสามารถ มีสติปัญญาฉลาดหลักแหลมกว่าคนอื่น แต่ตรงกันข้ามอาจจะไม่มี ลักษณะของความเป็นผู้นำมีภาวะผู้นำก็ได้ ภาวะผู้นำจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการฝึกฝนของแต่ละบุคคล

จิตพร ดนัยโชติ (2549 : 42) ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำ คือ การที่ผู้นำขององค์กรใช้วิธีแตกต่างกันตามสถานการณ์ โดยการดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดสภาวะแวดล้อม ที่สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมมือกันสร้างประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุ ถึงจุดหมายขององค์กรที่กำหนด

ธวัช บุญยมติ (2550 : 2) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำว่า หมายถึง การกระทำระหว่างบุคคล โดยบุคคลที่เป็นผู้นำจะใช้อิทธิพล หรือการคลบวันดาลใจให้บุคคลอื่นหรือกลุ่ม กระทำหรือไม่กระทำบางสิ่งบางอย่าง ตามเป้าหมายที่ผู้นำกลุ่มหรือองค์กรกำหนดไว้

ภารดี อนันต์นาวี (2552 : 77) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำว่า หมายถึง กระบวนการหรือสถานการณ์หนึ่งที่บุคคลหนึ่งได้เป็นที่ยอมรับให้เป็นผู้นำในกลุ่มและมี อิทธิพลเหนือพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มบุคคลนั้น และสามารถแก้แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่กลุ่มเผชิญอยู่ได้ หรือชี้นำบุคคลอื่นให้ปฏิบัติงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สันติ บุญภิรมย์ (2552 : 230) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง ศิลปะ ของบุคคลคนหนึ่งที่น่าำให้บุคคลคนหนึ่งหรือบุคคลหลายคนได้แสดงพฤติกรรมของตนเองตามที่ผู้นำประสงค์ ภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเพื่อให้บรรลุไปตามเป้าหมาย ของส่วนรวมหรือของผู้นำได้อย่างไม่มีเงื่อนไข

Shermerhorn, Hunt & Osborn (2008 : 241) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง อิทธิพลระหว่างบุคคลที่ชักนำให้บุคคลที่จะชักนำให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มทำในสิ่งที่ ผู้นำต้องการ

Oleary (2002 : 2) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หรือการเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการชักจูงผู้อื่นให้ทำตามในสิ่งที่ตนเองต้องการได้

Yukl (2006 : 2) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการใช้อิทธิพลโน้มน้าวต่อการตัดสินใจกลุ่ม หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร กระบวนการโน้มน้าว หรือใช้อิทธิพลต่อกลุ่ม และกระบวนการรักษาสภาพกลุ่มและวัฒนธรรมกลุ่ม

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการโน้มน้าว ให้ผู้อื่นเห็นตามและมีความไว้วางใจในการปฏิบัติตามความคิดเห็น ความต้องการ หรือคำสั่ง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4.2 องค์ประกอบของภาวะผู้นำ

Koontz & Wehrich (1994 : 121) ได้เสนอว่าทักษะของภาวะผู้นำจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถในการใช้อำนาจ เป็นความสามารถของบุคคลหรือกลุ่มที่จะทำหรือมีอิทธิพลทำให้บุคคล หรือกลุ่มอื่นๆกระทำตาม
2. ความเข้าใจธรรมชาติของคนในด้านความต้องการของมนุษย์ และความสามารถในการจูงใจให้ผู้ที่บังคับบัญชาทำงานด้วยความเต็มใจ
3. การกระตุ้นให้ผู้ที่บังคับบัญชาแสดงความสามารถ หรือใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่เป็นการสนับสนุนให้เกิดความจงรักภักดี การอุทิศตนเพื่อสนับสนุนความต้องการ ผู้นำ
4. มีความสามารถในการเลือกรูปแบบของภาวะผู้นำ และสามารถสร้างบรรยากาศที่จะนำไปสู่การพัฒนา และบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

Zenger & Folkman (2002 : 53-55) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของผู้นำว่าต้องประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1. ความสามารถส่วนตัว
2. ความมุ่งมั่นในผลงาน
3. การนำองค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลง
4. ทักษะส่วนตัวของผู้นำ
5. บุคลิกภาพส่วนตัวของผู้นำ

4.3 แนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำ

ความเป็นผู้นำเป็นศิลปะที่มีความสำคัญในการบริหาร ที่มีนักวิชาการในหลายยุค หลายสมัยได้ศึกษาถึงความเป็นผู้นำ และค้นหาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเป็นผู้นำ โดยอยู่บนหลักความคิดที่ว่า ความเป็นผู้นำเป็นศักยภาพที่สามารถ

พัฒนา เสริมสร้าง และปลูกฝังได้ ดังที่ จีราภรณ์ สิบานชื่น (2549) ได้สรุปทฤษฎีความเป็นผู้นำไว้ดังนี้

4.3.1 กลุ่มทฤษฎีคุณลักษณะ (Trait Theory) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะ เฉพาะตัวของผู้นำ และคาดหวังว่าผู้นำที่มีความสามารถควรผ่านการเรียนรู้และมีประสบการณ์ มาก่อน ดังเช่น คุณลักษณะภาวะผู้นำของ Gardner (1986) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาตนเองและทำให้ตนเองประสบความสำเร็จสูงสุด

4.3.2 กลุ่มทฤษฎีพฤติกรรม (Behavioral Theories) แนวคิดนี้ได้พัฒนาต่อมา และ ยังได้รับความสนใจมาจนถึงปัจจุบัน โดยเน้นความสำคัญที่ภาวะผู้นำสามารถสอนและพัฒนาได้ แบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ อัตตาริปไตย ประชาธิปไตย และแบบเสรีนิยม เช่น ทฤษฎีภาวะผู้นำ ของ Blake & Mouton (1985) โดยมีพฤติกรรมผู้นำ ด้านมุ่งงานและด้านมุ่งเน้นความสัมพันธ์

4.3.3 กลุ่มทฤษฎีตามสถานการณ์ (Contingency Theories) เน้นที่ความเหมาะสม ระหว่างพฤติกรรมของผู้นำกับสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีสถานการณ์ของ Fiedler (1967) ที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ แบบของภาวะผู้นำกับสถานการณ์ โดยเชื่อว่าประสิทธิผลจะเกิดขึ้นจากความเหมาะสมระหว่างแบบของภาวะผู้นำกับสถานการณ์

4.3.4 กลุ่มทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership Theories) เป็นกระบวนการของการสร้างการยึดมั่นผูกพันต่อเป้าหมายของค้การ การเสริมสร้างอำนาจให้แก่ผู้ตาม เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดตามทฤษฎีเชิงปฏิรูปเป็นทฤษฎีที่เหมาะสมในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เป็นวิธีการทางสถิติที่นิยมใช้ในการศึกษาคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ที่มีโครงสร้างชัดเจนอาจพิจารณาจากแนวคิด ทฤษฎี หรือการสังเคราะห์จากแหล่งต่าง ๆ ที่มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจัดอยู่ในประเภทเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรพหุนามที่ไม่มีการระบุความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความเหมาะสมและครบถ้วนขององค์ประกอบย่อยของตัวแปรและใช้การแยกส่วนความคาดเคลื่อนที่ได้จากการวัดทำให้ผลการพิจารณาความสำคัญของตัวแปรย่อยมีความน่าเชื่อถือ เป็นเหตุให้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันกลายเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ซึ่งมักดำเนินการวิจัยกับตัวแปรที่มีขอบเขตการศึกษาตัวแปรอย่างกว้างขวางและมักเกิดความคาดเคลื่อนจากการวัดอยู่ตลอดเวลาค่าพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เทียบกับเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ยอมรับโดยทั่วไปสรุปได้ดังตาราง (สุนทรพจน์ คำรณพานิช. 2554 : 27)

ตารางที่ 2 เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

ตัวย่อ	ชื่อเต็ม	เกณฑ์การพิจารณา
χ^2/df	Relative Chi-square	น้อยกว่า 2 หรือน้อยกว่า 5 (กรณีโมเดลซับซ้อนมาก)
TLI	Tucker-Lewis Index	ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป หรือ 0.95 ขึ้นไปในเกณฑ์ดีมาก
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	น้อยกว่า 0.05 สอดคล้องดีมาก ตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.079 สอดคล้องดี ตั้งแต่ 0.08 ถึง 0.099 สอดคล้องพอใช้ ตั้งแต่ 0.10 ขึ้นไปถือว่าไม่สอดคล้อง
SRMR	Standardized Root Mean Square Residual	น้อยกว่า 0.05 สอดคล้องดี ตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.079 สอดคล้องพอใช้ ตั้งแต่ 0.08 ขึ้นไปถือว่าไม่สอดคล้อง

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นที่ทำหน้าที่พยากรณ์ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป กับตัวแปรตาม 1 ตัว เช่น ต้องการพยากรณ์ผลการเรียนของนักศึกษาแผนกคอมพิวเตอร์ (Y) โดยใช้ตัวพยากรณ์ 3 ตัว ประกอบด้วย ความสนใจของผู้เรียน (X_1) ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน (X_2) และคุณภาพการสอนของผู้สอน (X_3) เป็นต้น ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณนั้นจะต้องหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นจำนวนทั้ง 3 ตัวกับตัวแปรตามว่ามี ความสัมพันธ์กันเช่นใด สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะต้องหาสมการถดถอย เพื่อใช้ในการพยากรณ์ของตัวแปรตาม (Y) และหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน รวมทั้งหาค่า

สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เป็นไปได้สูงสุดระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

1. ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ มีข้อตกลงเบื้องต้น (Assumptions) ที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (สำราญ มีแจ้ง. 2557 : 53)

1.1 คะแนน Y มีการแจกแจงเป็นแบบปกติในแต่ละค่าของ X ข้อตกลงนี้ไม่คำนึงถึง X จะมีการกระจายเป็นโค้งปกติหรือไม่ก็ตาม แต่ขอให้ y เป็นโค้งปกติก็แล้วกัน ข้อตกลงนี้มีประโยชน์ในการทดสอบนัยสำคัญของค่าสถิติต่าง ๆ เพราะการทดสอบค่า R หรือ b นั้นเกี่ยวข้องกับค่าและในการทดสอบนัยสำคัญของสถิติเหล่านี้ ก็อาศัย F หรือ t เป็นสำคัญ ซึ่งต้องยึดถือข้อตกลงว่า คะแนนต้องกระจายเป็นโค้งปกติ

1.2 คะแนน Y มีความแปรปรวนเท่ากันที่แต่ละจุด X

1.3 ความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ (e) มีการแจกแจงเป็นแบบปกติและเป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดโดยบังเอิญ พร้อมกับมีความแปรปรวนเท่ากันทุกจุดของ X

2. วิธีการคัดเลือกตัวแปร

วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการ เพื่อให้สมการสามารถพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ได้สูงสุด มีวิธีการคัดเลือกตัวแปรหลายวิธี ในที่นี้จะได้นำเสนอ 4 วิธี (วาโร เฟิงส์วสต์. 2550 : 268-269) ดังนี้

2.1 วิธีการเลือกแบบคัดเลือกเข้า (Enter Selection) วิธีการนี้จะเป็นการเลือกตัวแปรพยากรณ์เข้าสมการด้วยการวิเคราะห์เพียงขั้นตอนเดียว ซึ่งเป็นการคัดเลือกโดยใช้วิจารณญาณของผู้วิจัยเองว่า จะคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ใดบ้างเข้าสมการ เริ่มตั้งแต่การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์มาศึกษา เมื่อคัดเลือกและเก็บข้อมูลแล้ว ทำการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ก่อนและใช้สถิติพื้นฐาน โดยเฉพาะค่าความแปรปรวนหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับค่าทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์และระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันในการคัดเลือกควรคัดเลือกตัวแปรที่มีความแปรปรวนมาก ๆ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์มีค่าสูง ๆ และมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันมีค่าน้อยและไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อคัดเลือกแล้วจะใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวที่เลือกวิเคราะห์พร้อม ๆ กัน ทุกตัวแปรเข้าสมการหมด

2.2 วิธีการเลือกแบบก้าวหน้า (Forward Selection) วิธีการนี้จะเป็นการเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่มีสหสัมพันธ์กับตัวแปรตามสูงที่สุดเข้าสมการก่อน ส่วนตัวแปรที่เหลือจะมีการคำนวณหาสหสัมพันธ์แบบแยกส่วน (Partial Correlation) โดยเป็นความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรที่เหลือตัวนั้นกับตัวแปรตาม โดยขจัดอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ออก ถ้าตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็จะนำเข้ามาสมการต่อไป จะทำแบบนี้จนกระทั่งสหสัมพันธ์แบบแยกส่วนระหว่างตัวแปรอิสระที่ไม่ได้นำเข้ามาสมการแต่ละตัวกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะหยุดการคัดเลือกและได้สมการถดถอยที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด

2.3 วิธีการเลือกแบบถอยหลัง (Backward Selection) วิธีการนี้เป็นการนำตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดเข้ามาสมการ จากนั้นก็จะค่อย ๆ ขจัดตัวแปรพยากรณ์ออกทีละตัว โดยจะหาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการแต่ละตัวกับตัวแปรตาม เมื่อขจัดตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ ออกแล้ว หากทดสอบค่าสหสัมพันธ์แล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็จะขจัดออกจากสมการแล้วดำเนินการทดสอบตัวแปรที่เหลืออยู่ในสมการต่อไป จนกระทั่งสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรตาม เมื่อขจัดตัวแปรอิสระอื่น ๆ ออกแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะหยุดการคัดเลือก และได้สมการถดถอยที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด

2.4 วิธีการคัดเลือกแบบขั้นตอน (Stepwise Selection) การคัดเลือกแบบนี้เป็นการผสมผสานระหว่างวิธีการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ทั้งแบบก้าวหน้าและแบบถอยหลังเข้าด้วยกัน ในขั้นแรกจะเลือกตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรตามสูงที่สุดเข้าสมการก่อนจากนั้นก็ทดสอบตัวแปรที่ไม่ได้อยู่ในสมการว่ามีตัวแปรใดบ้างมีสิทธิ์เข้ามาอยู่ในสมการด้วยวิธีการคัดเลือกแบบก้าวหน้า (Forward Selection) และขณะเดียวกันก็จะทดสอบตัวแปรที่อยู่ในสมการด้วยว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการตัวใดมีโอกาสที่จะถูกขจัดออกจากสมการด้วยวิธีการคัดเลือกแบบถอยหลัง (Backward Selection) โดยจะกระทำการคัดเลือกผสมทั้งสองวิธีนี้ในทุกขั้นตอนจนกระทั่งไม่มีตัวแปรใดที่ถูกคัดออกจากสมการและไม่มีตัวแปรใดที่จะถูกนำเข้ามาสมการกระบวนการก็จะยุติ และได้สมการถดถอยที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด

3. สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะช่วยให้ได้สมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงในรูปคะแนนดิบ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 153 - 154)

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

เมื่อ	Y'	แทน	คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)
	a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
	b_1, b_2, \dots, b_k	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	X_1, X_2, \dots, X_k	แทน	คะแนนของตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

การเขียนสมการในรูปแบบคะแนนดิบจะต้องทราบค่า a และ b เพื่อนำมาแทนค่า

ในสมการ

ค่า a จากสูตร

$$a = \bar{Y} - b_1 \bar{X}_1 - b_2 \bar{X}_2 - b_k \bar{X}_k$$

เมื่อ	a	แทน	ค่าคงที่สำหรับสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
	\bar{Y}	แทน	ค่าเฉลี่ยสำหรับตัวแปรตาม
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2, \bar{X}_k$	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ
	b_1, b_2, b_k	แทน	ค่าน้ำหนักของตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

ค่า b หาจากสูตร

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ j ที่ต้องการหาค่าน้ำหนัก
	β_j	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้าของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ j
	S_y	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม
	S_j	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ

สัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เป็นค่าที่ชี้ถึงว่า เมื่อตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) (X) ตัวนั้นเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วยจะทำให้ตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์) (คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม) เปลี่ยนแปลงไป b หน่วย

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะต้องคำนวณหาค่า a และ b_1, b_2, \dots, b_k เพื่อนำมาแทนค่าลงในสมการ โดยถือหลักการที่ว่า ค่า b ทุกตัวต้องเป็นค่าที่ทำให้สมการพยากรณ์มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์น้อยที่สุด นอกจากจะหาค่า a และ b แต่ละตัวแล้ว ควรทดสอบความนัยสำคัญของค่า b แต่ละตัวด้วย

จุดประสงค์หลักของการวิเคราะห์การถดถอย คือ เพื่อพยากรณ์ตัวแปรหนึ่งโดยใช้ค่าที่ทราบของตัวแปรอีกตัวหนึ่ง การพยากรณ์นี้อาศัยหลักการ เช่น $Y = a + b_x$ ซึ่งมีไว้เพื่อประมาณค่าของตัวแปรที่ไม่ทราบค่า Y เมื่อทราบค่าของตัวแปร X เรียกสมการนี้ว่า สมการการถดถอย เมื่อทราบสมการการถดถอย เราสามารถพยากรณ์ Y จากค่า X ที่กำหนดให้ สมการการถดถอยไม่เหมือนสมการทางคณิตศาสตร์ทั่วไป ในแง่ที่เราไม่สามารถจะมั่นใจกับค่าของ Y ที่ได้จากสมการการถดถอย เนื่องจากค่านี้มีการคลาดเคลื่อนและเป็นเพียงค่าประมาณของค่าที่แท้จริง (Y) เท่านั้น

4. สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นการศึกษาเพื่อหารูปแบบสมการเชิงคณิตศาสตร์ที่จะใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยจะอธิบายตัวแปรหนึ่ง เมื่อทราบค่าตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่ง ซึ่งความสัมพันธ์มีเหตุและมีผลต่อกัน และกัน ซึ่งคะแนนทุกตัวเปลี่ยนเป็นรูปคะแนนมาตรฐาน จะทำให้ได้สมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงในรูปของคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 152)

$$Z_{Y'} = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k$$

เมื่อ $Z_{Y'}$	แทน	คะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)
$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

$Z_1, Z_2 \dots Z_k$	แทน	คะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึง ตัวที่ k ตามลำดับ
K	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

น้ำหนักเบต้า (β) ต่างกับน้ำหนักของคะแนนดิบ b ตรงที่หน่วยของ β เป็นคะแนนมาตรฐาน ดังนั้น β เป็นค่าที่ชี้ถึงว่า เมื่อตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) (X) ตัวนั้นเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วยคะแนนมาตรฐานจะทำให้ตัวแปรอิสระ (ตัวเกณฑ์) (คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม) เปลี่ยนแปลงไป β หน่วยคะแนนมาตรฐาน

5. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน อาจเรียกแบบสั้น ๆ ว่า “Standard Error” หรือตัวย่อ SE หรือชื่อเต็ม ๆ ว่า Standard Error of Sample Mean (SEM) ซึ่งชื่อเต็มก็คือ Standard Deviation of (many) Sample Means หมายถึง ค่าที่แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วค่าเฉลี่ยของตัวอย่างแต่ละตัวแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของประชากรมากน้อยเพียงใด โดยคำนวณจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหารด้วย รากที่สองของขนาดตัวอย่าง

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน มีหลักการมาจากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรหนึ่งประชากรที่มีขนาดกลุ่มประชากรเท่ากับ N แล้วสุ่มตัวอย่างมาจำนวน k ตัวอย่าง เรียกว่า “Repeated sampling” นำแต่ละตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เรียกว่า “ค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง” (Mean of the sampling means) แล้วนำค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มตัวอย่างมาสร้างกราฟ Sampling distribution เพื่อศึกษาความกว้างแคบของฐานกราฟหรือคุณสมบัติการกระจาย ซึ่งการกระจายนี้เรียกว่า Distribution of Sample Means ค่าการกระจายของมันเรียกว่า Standard Error (SE) นั่นเอง คุณสมบัติของการกระจายนี้นำไปใช้ประโยชน์ในวิธีการของสถิติอ้างอิงทั้งกรณีการประมาณค่าและการทดสอบสมมติฐาน (ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ค่าคลาดเคลื่อนก็มีค่าสูง ในทางตรงกันข้าม ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ค่าคลาดเคลื่อนก็มีค่าต่ำ) (ชาญณรงค์ ทรงศาสตร์. 2549)

การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ประกอบด้วย

1. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (Standard Error of estimate) เขียนแทนด้วยตัวย่อ $S.E._{est}$ เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนที่เหลือ (ของ d) การที่คะแนนสอบจริง (Y) กับคะแนนพยากรณ์ (Y') ไม่เท่ากัน แสดงว่ามีความคลาดเคลื่อน ถ้าแตกต่างกันมาก ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E._{est}$) ก็จะมีค่ามาก

ถ้าใกล้เคียงกันก็มีค่าน้อย สูตรในการหา $S.E._{est}$ คือ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 169)

$$S.E._{est} = \sqrt{\frac{SS_{res}}{N - k - 1}}$$

เมื่อ	$S.E._{est}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
	SS_{res}	แทน	ผลรวมของกำลังสอง (Sum of squares) ของส่วนที่เหลือ (Residual) เท่ากับ $\sum d^2$
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	K	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

หมายเหตุ $\frac{SS_{res}}{N - k - 1}$ ก็คือ MS_{res} นั่นเอง

2. การคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Standard Error of b coefficients) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย เขียนแทนด้วยตัวย่อ $S.E._{bi}$ เป็นค่าที่สามารถคำนวณได้หลายวิธี สูตรที่นิยมใช้ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 170)

$$S.E._{bi} = \sqrt{\frac{S.E._{est}^2}{S.E._{xj}(1 - R_i^2)}}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เมื่อ	$S.E._{bi}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของ b_j
	$S.E._{est}^2$	แทน	กำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
	$S.E._{xj}$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความเบี่ยงเบนของตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ j
	R_i^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ j ซึ่งจะใช้เป็นตัวแปรตามกับตัวแปรพยากรณ์อื่นที่เหลือ

6. ความแตกต่างระหว่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) เป็นการวัดการกระจายของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คำนวณจากรากที่สองของค่าเฉลี่ยของความแตกต่างกำลังสองของข้อมูลแต่ละตัวกับค่าเฉลี่ย ความหมาย คือ โดยเฉลี่ยแล้วข้อมูลแต่ละตัวแตกต่าง (อยู่ห่าง) จากค่าเฉลี่ยมากน้อยเพียงใด เช่น ถ้าเก็บค่าสิ่งตัวอย่างมาจำนวนหนึ่งจากประชากรที่มีการกระจายแบบปกติ เมื่อหาค่าเฉลี่ยจะเป็น \bar{X} แต่ค่าของสิ่งที่เป็นตัวอย่างแต่ละตัวอาจจะมากกว่า เท่ากับหรือน้อยกว่า \bar{X} มากบ้างน้อยบ้าง โดยเฉลี่ยแล้วห่างจาก \bar{X} เท่าs ซึ่งเราเรียกว่า Standard Deviation

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Mean : SEM) หรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแจกแจงของค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง หมายถึง โดยเฉลี่ยแล้วค่าเฉลี่ยของตัวอย่างแต่ละตัวแตกต่าง (อยู่ห่าง) จากค่าเฉลี่ยของประชากรอยู่มากน้อยเพียงใดคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหารด้วยรากที่สองของขนาดตัวอย่าง (n) เช่น สมมุติประชากร มีการแจกแจงแบบปกติ เมื่อเราทำการเก็บตัวอย่างมาจำนวนหนึ่งแล้วหาค่าเฉลี่ยได้ \bar{X}_1 ถ้าสมมุติเราทำการเก็บตัวอย่างลักษณะเดียวกันนี้หลาย ๆ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย ก็จะได้ $\bar{X}_2, \bar{X}_3 \dots \bar{X}_n$ เมื่อเรานำค่า $\bar{X}_1 - \bar{X}_n$ บวกกันแล้วหารด้วย N จะได้ค่าเฉลี่ยกลาง \bar{X}_2 ถ้าย้อนมาหาว่า \bar{X}_1 จนถึง \bar{X}_n แต่ละค่า ห่างจากค่าเฉลี่ยกลาง \bar{X}_2 เท่าไร ก็จะมีมากบ้างน้อยบ้าง แต่โดยเฉลี่ยแล้ว เท่ากับ SE ซึ่งเราเรียกว่า Standard Error

S.D. จะเป็นการวัดการกระจายของข้อมูลแต่ละตัวกับค่าเฉลี่ยที่ศึกษาในครั้งนั้น (ค่า \bar{X} : Statistic) ส่วน SEM จะเป็นการวัดการกระจายของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่อบรรยายอธิบายกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ส่วน SEM ใช้ในกรณีบรรยายอธิบายหรือสรุปลักษณะของประชากร

7. การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของการถดถอย) การทดสอบนี้เป็นการทดสอบว่า ตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์นั้น มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยมีสมมติฐานหลักในการทดสอบ ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์ ($H_0: R=0$)

การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (หรือสัมประสิทธิ์การถดถอย) ทดสอบโดยใช้สถิติ F จากสูตร

$$F = \frac{R^2 / k}{(1-R^2) / (N-k-1)}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R^2
	R^2	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	N	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง
	k	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

หรือทดสอบโดยใช้สูตร

$$F = \frac{SS_{reg} / df_{reg}}{SS_{res} / df_{res}}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R
	SS_{reg}	แทน	ผลรวมของกำลังสอง (Sum of squares) ของ Y
	SS_{res}	แทน	ผลรวมของกำลังสอง (Sum of Squares) ของส่วนที่เหลือ (หรือของความเบี่ยงเบนของการถดถอย (ความคลาดเคลื่อน))
	df_{reg}	แทน	Degree of freedom ของการถดถอย = k
	df_{res}	แทน	Degree of freedom ของส่วนที่เหลือ (ความคลาดเคลื่อน = N-k-1)

$$\text{จาก } SS_t = SS_{reg} + SS_{res}$$

$$SS_{res} = SS_t + SS_{reg}$$

$$\text{เมื่อ } SS_t \text{ แทน ผลรวมของกำลังสองของทั้งหมดของ } Y = \sum Y^2$$

สำหรับ SS_{reg} หาจากสูตร

$$SS_{reg} = b_1 \sum X_1 Y + b_2 \sum X_2 Y + \dots + \sum X_k Y$$

จากสูตร $F = \frac{SS_{reg} / df_{reg}}{SS_{res} / df_{res}}$ ก็คือ $F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}}$ นั่นเอง

8. ขั้นตอนในการทดสอบนัยสำคัญ

การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณค่า F

$$\text{จากสูตร } F = \frac{R^2 / k}{(1-R^2) / (N-k-1)} \text{ หรือ}$$

$$F = \frac{SS_{reg} / df_{reg}}{SS_{res} / df_{res}}$$

ขั้นตอนที่ 2 หาค่าวิกฤตของค่า F จากการเปิดตาราง F โดยใช้ $df_1 = k$ และ $df_2 = N-k-1$ และที่ระดับนัยสำคัญ (α) ตามที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่า F ที่ได้จากการคำนวณ กับค่าวิกฤตที่ได้จากการเปิดตาราง F ในขั้นตอนที่ 2 พิจารณา ดังนี้

ถ้าค่า $F_{คำนวณ}$ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤต $F_{ตาราง}$ แสดงว่า R มีนัยสำคัญ นั่นคือ จะไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ว่า “ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์” แต่จะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์ เป็นการยอมรับว่าการถดถอยของ Y บน X มีนัยสำคัญทางสถิติ

ถ้าค่า $F_{คำนวณ}$ มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต $F_{ตาราง}$ แสดงว่า R ไม่มีนัยสำคัญ ก็จะยอมรับ (H_0) ที่ว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์

9. สรุปขั้นตอนการวิเคราะห์

9.1 ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

9.2 คำนวณค่า r_{xy} ของตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

9.3 คัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรเกณฑ์เข้าสมการ และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

9.4 ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ว่าทดสอบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่เข้าในสมการยังคงอยู่ในสมการต่อไปได้หรือไม่ด้วยสถิติ F

9.5 หากำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์ (b) หรือทั้งสองอย่าง เพื่อนำมาใช้ในการเขียนสมการพยากรณ์

9.6 ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรพยากรณ์สามารถพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ได้หรือไม่ ด้วยสถิติ t

9.7 คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ที่เข้าสมการ (SE_e) และคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est})

9.9 คัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์สูงกับตัวแปรเกณฑ์รองลงมาเข้าสมการและทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลง (R^2 change) ด้วยสถิติ F ถ้า R^2 change ไม่มีนัยสำคัญก็แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ไม่สามารถอยู่ในสมการพยากรณ์ได้ แต่ถ้ามีนัยสำคัญก็ดำเนินการตามข้อ 4, 5, 6 และ 7 แล้วดำเนินการต่อไปจนกว่าจะไม่มีตัวแปรพยากรณ์ใดเข้าในสมการ (การดำเนินการตามข้อ 8 เป็นวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได)

9.10 ปัญหาการใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการวิจัย การใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการวิจัยนั้น มีปัญหาหลายประการ ดังนี้

1. ขาดความรู้ ความเข้าใจในวิธีการคัดเลือกตัวแปร วิธีการคัดเลือกเข้า (enter) จะใช้กรณีที่ต้องการดูภาพรวมความสัมพันธ์ของชุดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ส่วนวิธีแบบก้าวหน้า (forward) วิธีแบบถดถอย (backward) และวิธีแบบขั้นตอน (stepwise) จะใช้ในกรณีที่ต้องการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการพยากรณ์ โดยพยายามที่จะใช้ตัวแปรอิสระบางตัวถูกคัดออกจากสมการ ทำให้ไม่เห็นภาพของตัวแปรที่ได้จากการทบทวนเอกสารและผลการวิจัย

2. การใช้ตัวแปรระดับนามบัญญัติ (normal scale) มากเกินไปทำให้ระดับความสัมพันธ์ที่ได้อยู่ในระดับต่ำ เป็นผลให้ตัวแปรอิสระไม่ถูกคัดเลือกเข้าสู่สมการพยากรณ์ ทั้งมีในความเป็นจริงตัวแปรอิสระตัวนั้นส่งผลต่อตัวแปรตามก็ตาม

3. เนื่องจากโปรแกรมการคำนวณหรือโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่าง ๆ ไม่มีการกำหนดรหัสให้ตัวแปรดัมมี่ (dummy variable) ทำให้โปรแกรมการคำนวณเข้าใจว่าตัวเลขที่เป็นรหัส (code) ประจำกลุ่มนั้นเป็นค่าของตัวแปร เช่น ตัวแปรอาชีพ กำหนดรหัส ดังนี้ 1 = ข้าราชการ 2 = ค้าขาย 3 = รับจ้าง เป็นต้น รหัสเช่นนี้ทำให้เข้าใจว่า ตัวแปรนี้อยู่ในมาตราอัตราส่วน ซึ่งมีค่า เท่ากับ 1 ถึง 3 ส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์

4. มีความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปร เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลไม่มีคุณภาพ ลักษณะเช่นนี้ส่งผลต่อความแม่นยำในการพยากรณ์

5. กรณีที่ความสัมพันธ์ของชุดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่ใช่ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ถ้าเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณจะทำให้เกิดการคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์อีกทั้งยังเป็นการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิตินี้ ดังนั้น ควรมีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะใช้การวิเคราะห์การถดถอย

6. ชุดของตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาไม่มีการอ้างอิงเชิงทฤษฎีหรือการทบทวนเอกสารและงานวิจัยอย่างรอบคอบ การที่เป็นเช่นนี้จะทำให้การสรุปผลผิดพลาดและกระทบต่อการอภิปรายผลการวิจัยด้วย

7. ชุดของตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์กันสูง จะทำให้ผลการวิเคราะห์คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้น จะต้องมีการทดสอบว่าตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เขาวานาถ สุนทร (2546 : 5) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์แห่งตนกับพฤติกรรมความรับผิดชอบของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า เอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พรทิพย์ ขยันการนาวิ (2548 : 85 – 89) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 405 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาโดยรวมอยู่ในจริยธรรมขั้นที่ 3 และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาแต่ละคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า นักศึกษามีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และคำนึงแพ้ รู้ชนะ อยู่ในจริยธรรมขั้นที่ 4

ไพฑูรย์ กันสิงห์ (2548 : 107- 115) ได้ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 35 ข้อ ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X}=116.48$, S.D.=9.98) นิสิตแต่ละคณะ แต่ละชั้นปี มีระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ละมัย ทুমพัฒน์ (2550 : 126-127) ได้ทำการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์แห่งตนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 508 คน ของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตลักษณ์แห่งตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตลักษณ์แห่งตนสูงที่สุด คือ ความภาคภูมิใจในตนเอง รองลงมา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพกับเพื่อน พัฒนาการทางจิตสังคม และการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .599, .547, .513, .497 และ .356 ตามลำดับ

สุภัชฉาน ศรีเอี่ยม (2554 : 207) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาอัตลักษณ์นิตินักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยเชิงบรรยายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์นิตินักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปัจจุบัน ประชากรคือนิตินักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 จำนวน 49,431 คน สุ่มจากตารางยามานัน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 621 คน เครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัยคือแบบวัดการมีอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบของอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาคือ อัตลักษณ์ด้านเฉพาะบุคคล ประกอบด้วย ความมั่นใจในร่างกาย การบทบาททางเพศ และอัตลักษณ์ด้านสังคม ประกอบด้วย ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี การเมือง อัตลักษณ์ด้านการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย การมีอุดมการณ์ การคบเพื่อน การมีจิตสาธารณะ อัตลักษณ์ด้านวิชาการ ประกอบด้วย การเตรียมตัวเพื่ออาชีพ การมีทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (2) ในภาพรวมอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาด้านบวกอยู่ในระดับจริงมาก โดยด้านเฉพาะบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนในภาพรวมด้านลบอยู่ในระดับจริงปานกลาง โดยด้านการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ระพีณ ฉายวิมล (2557 : 1) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย : การเปลี่ยนแปลงเชิงพัฒนาการและกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์พบว่า การส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งทักษะความรู้ ทักษะชีวิต และจิตวิญญาณ มโนสำนึก ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิสัยทัศน์และกระบวนการคิดแบบสากลมีความตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นพลเมืองโลก และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นนโยบายสำคัญของการจัดการศึกษาและกระบวนการบริหารของมหาวิทยาลัยที่จะต้องมุ่งเน้นให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาการรู้จักตนเอง พัฒนาความสามารถในการกำกับควบคุมตนเอง การค้นพบและพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดี หรือจุดแข็งแข็งของตนซึ่งเป็นลักษณะ “การพัฒนาอัตลักษณ์ของนิสิตนักศึกษา” ตามช่วงระยะการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีจนสำเร็จการศึกษา

ฉัตรทิพย์ สุวรรณชิน (2557 : 267) ได้ศึกษาการสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา พบว่า มีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสอดคล้องใกล้เคียงกัน และได้นำมาสรุปจำแนกประเภทเป็น อัตลักษณ์ทางวิชาการ (Academic Identity) และอัตลักษณ์ทางวิชาชีพ (Professional Identity) สำหรับการสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับกระบวนการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาทั้งด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านหลักสูตร และด้านผู้บริหาร รวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทั้งด้านสภาพแวดล้อม และด้าน

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และส่งผลให้ผู้เรียนมีอัตลักษณ์ตามที่สถาบันกำหนดได้ประสบความสำเร็จ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

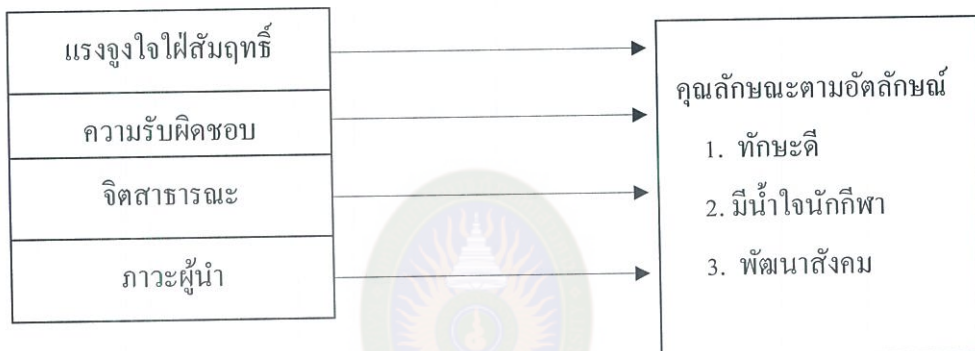
Christy (2009 : 469-479) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือการวัดอัตลักษณ์เพื่อให้ได้องค์ประกอบของอัตลักษณ์ พบว่า อัตลักษณ์มี 2 ด้านคือ ด้านส่วนบุคคลกับด้านสังคม ด้านส่วนบุคคลได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ การมีจุดมุ่งหมาย การเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ส่วนด้านสังคม ได้แก่ เชื้อชาติ เพศ

Farhana (2010 : 145-151) ได้ศึกษาสถานะทางอัตลักษณ์ของนักศึกษาในประเทศมาเลเซีย เนื่องจากมีนักศึกษาจำนวนมากที่เปลี่ยนสาขาวิชาเรียนของตนเอง ทั้งที่นักศึกษาเหล่านี้ได้มีการวางแผนการเรียนก่อนที่จะเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา ในการวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสถานะทางอัตลักษณ์ของนักศึกษามาเลเซีย โดยใช้แบบสอบถาม EOMEIS-2 ของเบนเนียนและอดัมส์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ประชากรคือ นักศึกษามาเลเซียอายุ 18-19 ปี จำนวน 100 คน จำแนกเป็นเพศหญิง จำนวน 54 คน และเพศชาย จำนวน 46 คน โดยแบ่งองค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ การเลือกอาชีพ เพื่อน การทำกิจกรรม รูปแบบการใช้ชีวิต ความเชื่อทางการเมือง โดยการศึกษาพบว่า นักศึกษามาเลเซียอยู่ในภาวะสับสนในอัตลักษณ์มากที่สุด ร้อยละ 51 ค้นหาอัตลักษณ์ของตนได้อย่างสมบูรณ์ร้อยละ 40 อัตลักษณ์ไม่แน่นอน ร้อยละ 8 และไม่สำเร็จ ต้องอาศัยแนวคิดจากผู้อื่น ร้อยละ 1 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาหญิงมาเลเซียค้นหาอัตลักษณ์ของตนได้มากกว่านักศึกษาชายมาเลเซีย และนักศึกษาชายมาเลเซียอยู่ในสถานะสับสนในอัตลักษณ์มากกว่านักศึกษาหญิงมาเลเซีย

Jane (2008 : 257-271) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการช่วยนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เนื่องจากพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เมื่อเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยในปีแรกมักจะมีปัญหาในด้านการปรับตัว ทำให้นักศึกษาที่เพิ่งเข้ามาศึกษาต้องออกจากสถานศึกษากลางคัน แม้ว่าในขณะที่เป็นนักเรียนมัธยมจะประสบความสำเร็จในการศึกษา แต่เมื่อเข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยแล้วอาจไม่ประสบความสำเร็จได้ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย การประพฤติปฏิบัติตนขณะอยู่ในมหาวิทยาลัย การคบเพื่อน โดยพบว่า ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยมีหลากหลายมากกว่าในโรงเรียนที่ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์เพียงกับครูและครอบครัวเท่านั้น และส่วนประกอบสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จได้คือการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของ สุณี ครูทบุตร (2553), เขาวนาท สุนทร (2546), ธนิตา ทงมีเหลือ (2550), สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม (2554), ละมัย ทุมพัตน์ (2550), Erikson (1968), จิตติภิญญา ชุมสาย (2554), เมธี ธรรมวัฒนา (2551) ทิศนา แจมมณี (2553) และ Chickering, A. and Reiser (1993) เพื่อกำหนดกรอบแนวความคิดจากตัวแปรทั้งหมด 14 ตัวแปรที่ได้ศึกษา ซึ่งตัวแปรที่เลือกมาได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะ และภาวะผู้นำ ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างหาและคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 4,592 คน จาก 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตอุดรธานี และวิทยาเขตศรีสะเกษ (สถาบันการพลศึกษา : ข้อมูล ณ วันที่ 14 กรกฎาคม 2558)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประจำปีการศึกษา 2558 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1973 : 725) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จะต้องมีอย่างต่ำ จำนวน 368 คน จึงจะถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอสำหรับการวิจัย

2.2 การสุ่มของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

2.2.1 แบ่งกลุ่มนักศึกษาแต่ละสถาบันตามหลักสูตรที่เปิดสอน

2.2.2 ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตารางเลขสุ่มตามสัดส่วนของจำนวน

นักศึกษา ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี แยกตามหลักสูตรที่เปิดสอนและวิทยาเขต

วิทยาเขต	หลักสูตรเปิดสอน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มหาสารคาม	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	349	34
	ศิลปศาสตรบัณฑิต	235	23
	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	1,009	99
อุดรธานี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	253	25
	ศิลปศาสตรบัณฑิต	47	5
	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	1,018	99
ศรีสะเกษ	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	154	15
	ศิลปศาสตรบัณฑิต	85	8
	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	823	81
ชัยภูมิ	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	210	21
	ศิลปศาสตรบัณฑิต	42	5
	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	356	35
รวม		4,592	450

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คณะที่สังกัด และ ชั้นปีที่กำลังศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ด้าน

ด้านที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 2 แบบสอบถามความรับผิดชอบ จำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 3 แบบสอบถามจิตสาธารณะ จำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 4 แบบสอบถามภาวะผู้นำ จำนวน 9 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อกำหนดนิยามนำมาสร้างเป็นข้อคำถามเพื่อใช้ในการวัดปัจจัยด้านต่างๆ โดยศึกษาลักษณะการสร้างข้อคำถามจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามของคนที่วิจัยในเรื่องที่คล้ายกันโดยปรับปรุงภาษาให้เหมาะสมกับวัยของกลุ่มตัวอย่างและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2. สร้างแบบสอบถามตามคุณลักษณะต่างๆโดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (ไพศาล วรคำ. 2558 : 252) คือมากที่สุดตราบานกลางน้อยและน้อยที่สุดโดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามดังนี้

2.1 คำถามเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positives Scale)

มากที่สุดเท่ากับ 5 คะแนน

มากเท่ากับ 4 คะแนน

ปานกลางเท่ากับ 3 คะแนน

น้อยเท่ากับ 2 คะแนน

น้อยที่สุดเท่ากับ 1 คะแนน

2.2 คำถามเชิงนิเสธ (Negative Scale)

มากที่สุดเท่ากับ 1 คะแนน

มากเท่ากับ 2 คะแนน

ปานกลางเท่ากับ 3 คะแนน

น้อยเท่ากับ 4 คะแนน

น้อยที่สุดเท่ากับ 5 คะแนน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อเสนอของประธานและกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา
ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ตามที่นิยามไว้
และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความพร้อมนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 ท่านดังรายนามต่อไปนี้

4.1 ดร.ยรวดี เนื่องโนราช วุฒิการศึกษา ปร.ด. การบริหารการศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย

4.2 ผศ.ภารดี ศรีทอง วุฒิการศึกษา กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษาผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย

4.3 ผศ.ศุภรินทร์ วงษ์ชาติ วุฒิการศึกษา กศ.ม. การวิจัยการศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ และการวัดและประเมินผล

4.4 ผศ.คุณฤณี ฤาชา วุฒิการศึกษา กศ.ม การวัดผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการวัดและประเมินผล

4.5 นายชุมพร ทุ โลกกรวด วุฒิการศึกษา กศ.ม. ภาษาไทยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
ภาษาวิจัย

5. ผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC)
มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้
(Try – out) กับนักศึกษาจำนวน 100 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. ทำการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) แล้วกำหนดคัดเลือกเฉพาะข้อที่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ข้อคำถามจำนวน 47 ข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.37 ถึง
0.68 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α – coefficient)
ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.96

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามและนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอรับหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถึงรองอธิการบดีกลุ่มสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเดินทางไปยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วยตนเอง โดยเสนอต่อผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อขอความร่วมมือจากทางสถาบันและนัดวันเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 ฉบับ และนำแบบสอบถามที่เก็บได้ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 425 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94 ของแบบสอบถามทั้งหมด มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะภาวะผู้นำกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

3. การสร้างสมการพยากรณ์โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และคัดตัวแปรเข้าสมการพยากรณ์แบบ Stepwise โดยใช้แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ความรับผิดชอบจิตสาธารณะ และภาวะผู้นำเป็นตัวพยากรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ. 2558 : 269) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ความสอดคล้อง

ถ้าสอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	+1
ถ้าไม่แน่ใจ	มีคะแนนเป็น	0
ถ้าไม่สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	-1

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม แต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item – total Correlation) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังนี้ (ไพศาล วรคำ. 2558 : 279)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y'}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y'^2 - (\sum Y')^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	X	แทน	คะแนนรายข้อ
	Y	แทน	คะแนนรวม
	Y'	แทน	คะแนนรวมที่หักคะแนนข้อนั้นออกแล้ว $Y' = Y - X$
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (ไพศาล วรคำ, 2558 : 278)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2558 : 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในตัวอย่าง

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรรค้ำ.
2558 : 324) ดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

3.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics : χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าสถิติไคสแควร์มีค่าต่ำมากหรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไรแสดงว่าข้อมูลโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หาได้จากสูตร (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 65)

$$\chi^2 = nF[S, \sum(\theta)]$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์ (Chi-square)
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	F[S, $\sum(\theta)$]	แทน	ค่าต่ำสุดของฟังก์ชันความกลมกลืนของ โมเดลจากพารามิเตอร์ θ
	k	แทน	จำนวนตัวแปรที่สังเกตได้

3.2 ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมไม่อิงเกณฑ์ (Tucker-Lewis Index : TLI) มีค่าตั้งแต่ 0 ขึ้นไป โดยใช้สูตร (George and Randall. 1996 : 317) ดังนี้

$$TLI = \frac{\frac{X_I^2}{df_I} - \frac{X_t^2}{df_t}}{\frac{X_I^2}{df_I} - 1}$$

เมื่อ	TLI	แทน	ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมไม่อิงเกณฑ์
	X_t^2	แทน	แทนดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐาน
	X_I^2	แทน	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลอิสระ
	df_t	แทน	ค่าองศาอิสระของโมเดลตามสมมติฐาน
	df_I	แทน	ค่าองศาอิสระของโมเดลอิสระ

3.3 ดัชนีค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Squared Error of Approximation : RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของตัวแบบที่สร้างขึ้นกับเมทริกความแปรปรวนร่วมของประชากร ค่า RMSEA ที่ใช้ได้ตั้งแต่ 0 ถึง 1 ถ้าต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้สูตร (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 72) ดังนี้

$$RMSEA = \sqrt{\left(\frac{X_t^2 - df_t}{Ndf_t}\right)}$$

เมื่อ	RMSEA	แทน	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ
	X_t^2	แทน	ดัชนีตรวจสอบกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐาน
	df_t	แทน	ค่าองศาอิสระของโมเดลตามสมมติฐาน
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. สถิติที่ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์และสร้างสมการพยากรณ์

4.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 142)

$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk}$$

เมื่อ	R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	$\beta_{i(i=1,2,\dots,k)}$	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอย ในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ i ($i= 1$ ถึง k)
	$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์) กับตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

4.2 หาตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีของ Stepwise (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 143 - 176)

4.2.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

เมื่อ	Y'	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)
	a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
	b_1, b_2, \dots, b_k	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์ถดถอยของ ตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

X_1, X_2, \dots, X_k แทน คะแนนตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์)

4.2.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = \beta_1 Z_{x_1} + \beta_2 Z_{x_2} + \dots + \beta_k Z_{x_k}$$

เมื่อ Z_y แทน คะแนนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวแปรตาม

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

$Z_{x_1}, Z_{x_2}, \dots, Z_{x_k}$ แทน คะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่มีการแจกแจงแบบที
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
S.E.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	คะแนนจากแบบวัดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์
X_1	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

X_2	แทน	ความรับผิดชอบ
X_3	แทน	จิตสาธารณะ
X_4	แทน	ภาวะผู้นำ
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค – สแควร์ (Chi - Square)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
SRMR	แทน	ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน
RMSEA	แทน	ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y'	แทน	คะแนนคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ที่ได้จากพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ
$Z_{Y'}$	แทน	คะแนนคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ที่ได้จากพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน
2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน

คุณลักษณะตามอัตลักษณ์	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านทักษะดี	4.18	0.45	มาก
2. ด้านมีน้ำใจนักกีฬา	4.23	0.50	มาก
3. ด้านพัฒนาสังคม	4.22	0.49	มาก
โดยรวม	4.21	0.38	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านมีน้ำใจนักกีฬา ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.50) ด้านพัฒนาสังคม ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 0.49) และด้านทักษะดี ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทักษะดีจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านทักษะดี	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบและกติกาการเล่นกีฬา	4.18	0.63	มาก
2. นักศึกษามีความชำนาญในการเล่นกีฬาแต่ละชนิดที่ตนเองถนัด	4.23	0.64	มาก
3. บุคคลทั่วไปชื่นชมในความสามารถของนักศึกษา	4.11	0.71	มาก
4. เมื่อสำเร็จการศึกษานักศึกษาจะนำวิชาชีพไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการ	4.20	0.69	มาก
โดยรวม	4.18	0.45	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่านักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านทักษะดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักศึกษามีความชำนาญในการเล่นกีฬาแต่ละชนิดที่ตนเองถนัด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.64) เมื่อสำเร็จการศึกษานักศึกษาจะนำวิชาชีพไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบและกติกาการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.63) และบุคคลทั่วไปชื่นชมในความสามารถของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านมีน้ำใจนักกีฬาจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านมีน้ำใจนักกีฬา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น แม้จะไม่ตรงกับตนเอง	4.15	0.66	มาก
2. นักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำงานกลุ่ม	4.23	0.65	มาก
3. นักศึกษายอมรับผลการตัดสินในการแข่งขันกีฬาตามกติกาการเล่น	4.31	0.66	มาก
โดยรวม	4.23	0.50	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่านักศึกษาศาสนาการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านมีน้ำใจนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักศึกษายอมรับผลการตัดสินในการแข่งขันกีฬาตามกติกาการเล่น ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.66) นักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำงานกลุ่ม ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.65) และ นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น แม้จะไม่ตรงกับตนเอง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านพัฒนาสังคมจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านพัฒนาสังคม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมด้วยความเต็มใจเสมอ	4.25	0.67	มาก
2. นักศึกษาตั้งใจว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะทำงานรับใช้สังคม	4.30	0.65	มาก
3. นักศึกษาดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม	4.20	0.69	มาก
4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน	4.14	0.63	มาก
โดยรวม	4.22	0.49	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านพัฒนาสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักศึกษาตั้งใจว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะทำงานรับใช้สังคม ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.65) นักศึกษาช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมด้วยความเต็มใจเสมอ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.67) นักศึกษาดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.69) และนักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของ
นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะ
ตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดยภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.15	0.41	มาก
2. ด้านความรับผิดชอบ	4.14	0.45	มาก
3. ด้านจิตสาธารณะ	3.94	0.40	มาก
4. ด้านภาวะผู้นำ	4.17	0.43	มาก
โดยรวม	4.10	0.35	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.35)
เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ด้านภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.43) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.41)
ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45) และด้านจิตสาธารณะ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.43)
ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาทำงานที่ได้รับหมาย	4.23	0.65	มาก
2. นักศึกษามุ่งมั่นตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่าจะสำเร็จ	4.18	0.65	มาก
3. นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงวันและเวลาเรียนหรือทำงาน	4.17	0.69	มาก
4. เมื่อนักศึกษาประสบความสำเร็จ มักจะหาวิธีใหม่ๆที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ	4.19	0.69	มาก
5. นักศึกษาสามารถมีอาชีพที่มั่นคงในอนาคต	4.13	0.69	มาก
6. นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ	4.11	0.69	มาก
7. นักศึกษาตั้งใจทำกิจกรรมต่างๆทั้งในและนอกสถาบัน	4.08	0.69	มาก
8. นักศึกษาระงับอารมณ์โดยการออกจากสถานการณ์ เมื่อเกิดเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อน	4.11	0.74	มาก
9. นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้าได้	4.12	0.71	มาก
โดยรวม	4.15	0.41	มาก

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.41) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 นักศึกษาทำงานที่ได้รับหมาย ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือข้อ 4 เมื่อนักศึกษาประสบความสำเร็จ มักจะหาวิธีใหม่ๆที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.69) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 7 ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.69)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนด้านความรับผิดชอบ จำแนกเป็นรายข้อ

ความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องบังคับ	4.17	0.69	มาก
2. นักศึกษาเข้าเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	4.16	0.68	มาก
3. นักศึกษาทำงานส่งอาจารย์ทุกครั้ง	4.13	0.68	มาก
4. นักศึกษาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น พัฒนาชุมชน	4.10	0.74	มาก
5. นักศึกษาให้บริการแก่ชุมชนตามโครงสร้างสาขาวิชาที่เรียน เช่น เป็นผู้นำเดินแอโรบิค เป็นกรรมการตัดสินกีฬา	4.13	0.75	มาก
6. นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับชุมชน	4.07	0.72	มาก
7. นักศึกษาปฏิบัติตามกฏระเบียบของสถาบัน	4.19	0.69	มาก
8. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันอย่างสม่ำเสมอ	4.15	0.69	มาก
9. นักศึกษาเผยแพร่การสร้างความชื่อเสียงของสถาบัน เช่น การแข่งขันกีฬา	4.18	0.68	มาก
โดยรวม	4.15	0.45	มาก

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.45) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 7 นักศึกษาปฏิบัติตามกฏระเบียบของสถาบัน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือข้อ 9 นักศึกษาเผยแพร่การสร้างความชื่อเสียงของสถาบัน เช่น การแข่งขันกีฬา ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.68) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6 ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.72)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนด้านจิตสาธารณะ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านจิตสาธารณะ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาบริจาคเงิน หรือสิ่งของ เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน	4.03	0.75	มาก
2. นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.02	0.74	มาก
3. นักศึกษาใช้อุปกรณ์การเล่นกีฬาแล้วเก็บเข้าที่ในสภาพตามเดิม	3.95	0.83	มาก
4. นักศึกษาใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยเหลือสังคมที่สถาบันและชุมชนจัดขึ้น	3.87	0.79	มาก
5. นักศึกษารักษาความสะอาดภายในห้องเรียนและอาคารเรียน	3.70	0.77	มาก
6. นักศึกษาใช้ทรัพย์สินของส่วนร่วมด้วยความระมัดระวัง	3.92	0.71	มาก
7. นักศึกษาแบ่งสนามให้คนอื่น ได้เล่นกีฬาด้วย	4.15	0.70	มาก
8. นักศึกษายึดอุปกรณ์การเล่นกีฬามาใช้แต่เพียงผู้เดียว	4.14	0.71	มาก
9. นักศึกษาเปลี่ยนให้เพื่อนใช้คอมพิวเตอร์เมื่อตนเองใช้เสร็จ	3.75	0.73	มาก
โดยรวม	3.95	0.43	มาก

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านจิตสาธารณะ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.43) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 7 นักศึกษาแบ่งสนามให้คนอื่น ได้เล่นกีฬาด้วย ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือข้อ 8 นักศึกษายึดอุปกรณ์การเล่นกีฬามาใช้แต่เพียงผู้เดียว ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.71) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 9 นักศึกษาเปลี่ยนให้เพื่อนใช้คอมพิวเตอร์เมื่อตนเองใช้เสร็จ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.73)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านภาวะผู้นำ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านภาวะผู้นำ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองทั้งในเรื่องการพูดและการกระทำ	4.11	0.72	มาก
2. นักศึกษาคำนึงถึงผลดีและผลเสีย ก่อนการตัดสินใจกระทำ การใดๆ	4.12	0.70	มาก
3. นักศึกษาแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ตามกฎระเบียบของสถาบัน	4.21	0.68	มาก
4. นักศึกษาเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ในทุกสถานการณ์	4.20	0.67	มาก
5. นักศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ไม่ได้เรียนรู้มาก่อน	4.14	0.66	มาก
6. นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทำสิ่งใหม่ๆ	4.17	0.67	มาก
7. นักศึกษาปรับตัวให้กับกับผู้อื่นได้ทุกสถานการณ์	4.19	0.62	มาก
8. นักศึกษาสามารถโน้มน้าว ให้ผู้อื่นปฏิบัติตามตนเองได้	4.13	0.69	มาก
9. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งในและนอกสถาบัน	4.22	0.66	มาก
โดยรวม	4.17	0.42	มาก

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านจิตสาธารณะ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.42) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 9 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งในและนอกสถาบัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือข้อ 3 นักศึกษาแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ตามกฎระเบียบของสถาบัน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.68) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 1 นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองทั้งในเรื่องการพูดและการกระทำ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.72)

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 14 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	Y
X_1	1.000				
X_2	0.678**	1.000			
X_3	0.577**	0.622**	1.000		
X_4	0.588**	0.608**	0.642**	1.000	
Y	0.659**	0.604**	0.548**	0.573**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คู่ที่สูงที่สุด คือ ความรับผิดชอบ (X_2) กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) มีค่าเท่ากับ 0.678 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คู่ที่ต่ำที่สุด คือ จิตสาธารณะ (X_3) กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) มีค่าเท่ากับ 0.577 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ (Y) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คู่ที่สูงที่สุด คือ คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (Y) กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) มีค่าเท่ากับ 0.659 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คู่ที่ต่ำที่สุด คือ คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (Y) กับ จิตสาธารณะ (X_3) มีค่าเท่ากับ 0.548

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละตัว พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.548 ถึง 0.678 โดยปัจจัยมีทั้งหมด 10 คู่ ไม่มีปัจจัยคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์เกิน 0.80 เพราะหากมีความสัมพันธ์กันสูง เข้าใกล้ 1.00 จะก่อให้เกิดปัญหา ความสัมพันธ์กันมากระหว่างปัจจัย (Multi – Colinearity Problem) แสดงว่าตัวแปรที่นำมา พยากรณ์ดังกล่าวเกือบจะเป็นตัวเดียวกัน ซึ่งไม่เหมาะสมในการนำมาพยากรณ์พร้อมกัน ดังนั้นจึงสามารถทำการวิเคราะห์หาคออยพหุคูณแบบขั้นตอนต่อไปได้ และผลการวิเคราะห์จะ ใช้ประโยชน์ได้ปราศจากซึ่งปัญหา

ตารางที่ 15 ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	VIF
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1)	2.091
ความรับผิดชอบ (X_2)	2.028
จิตสาธารณะ (X_3)	2.276
ภาวะผู้นำ (X_4)	2.045

จากตารางที่ 15 ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะ ตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ความรับผิดชอบ (X_2) จิตสาธารณะ (X_3) และภาวะผู้นำ (X_4) มีค่าเท่ากับ 2.028 ถึง 2.276 มีค่าไม่เกิน 10 จึงไม่น่าจะเกิดปัญหา พหุสัมพันธ์อย่างรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการวิเคราะห์หาคออยพหุคูณแบบขั้นตอนถึงแม้ว่าอาจมี ตัวแปรปัจจัยบางตัวซ้ำกันก็ตาม

3. ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะตามอัตลักษณ์

ตัวแปร	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	สัมประสิทธิ์ องค์ประกอบ	P-value
Y ₁	ทักษะดี	0.71	0.85	0.48	1.00
Y ₂	มีน้ำใจนักกีฬา	0.64	0.63	0.17	1.00
Y ₃	พัฒนาสังคม	0.72	0.89	0.74	1.00

$\chi^2 = 1.40$ RMSEA = 0.01 df = 1.00 P-value = 1.00

จากตารางที่ 16 พบว่า คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา ทั้ง 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.64 ถึง 0.72 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R²) ตั้งแต่ 0.63 ถึง 0.89 และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.74 เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ ไม่มีตัวแปรใดที่มีค่าเท่ากับศูนย์และเมื่อพิจารณาข้อมูลจากค่า χ^2 , RMSEA, df แล้วพบว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวกับคุณลักษณะตาม
อัตรลักษณ์ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) แสดงค่า
ต่าง ๆ ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด

ตัวแปรพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย		β	t	Sig.
	b	S.E.			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1)	0.344	0.049	0.373	7.061	.000
ภาวะผู้นำ (X_4)	0.157	0.046	0.176	3.386	.000
ความรับผิดชอบ (X_2)	0.146	0.046	0.175	3.169	.000
จิตสาธารณะ (X_3)	0.097	0.046	0.110	2.112	.000
a = 1.123 R = 0.716 R ² = 0.513 S.E. = 0.160 p = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 17 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และ
ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทั้ง 4 ตัวส่งผลต่อคุณลักษณะตามอัตรลักษณ์ของ
นักศึกษามีค่าบวกทุกตัว โดยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบมีค่าระหว่าง
0.097 ถึง 0.344 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานมีค่าระหว่าง
0.110 ถึง 0.373 ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดมีอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 51.30 มีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.716 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
เท่ากับ 0.160 ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ 1.123 และได้สมการพยากรณ์
พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.123 + 0.344X_1 + 0.157X_4 + 0.146 X_2 + 0.097X_3$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = 0.373Z_{X_1} + 0.176Z_{X_4} + 0.175Z_{X_2} + 0.110Z_{X_3}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งขั้นตอนและผลการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัย มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะ และภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.659, 0.604, 0.548 และ 0.573 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ภาวะผู้นำ (X_4) ความรับผิดชอบ (X_2) และจิตสาธารณะ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R^2) เท่ากับ 0.513 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.716 เขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.123 + 0.344X_1 + 0.157X_4 + 0.146X_2 + 0.097X_3$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = 0.373Z_{X_1} + 0.176Z_{X_4} + 0.175Z_{X_2} + 0.110Z_{X_3}$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะ และภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และจิตสาธารณะ ทั้งนี้เป็นเพราะ

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำการใดๆ เพื่อให้การดำเนินการนั้นสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย เมื่อมีอุปสรรคไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความอดทน ทะเยอทะยาน และกระตือรือร้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนาตัวเองอยู่เสมอ มีความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ตามสาขาวิชาที่เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Murray (1938) โดยทฤษฎีอธิบายว่าบุคคลอาจมีความต้องการด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านสูงหรือต่ำในเวลาเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญญาพันธ์ ร่วมชาติ (2551 : 58-59) พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และมีเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จ สอดคล้อง สุนิ ครุฑบุตร (2553 : 29) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักมีพฤติกรรมที่เด่นชัด และมีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองและมีการปรับปรุงตนเอง ได้คืออยู่เสมอ ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นลักษณะของผู้ที่มุ่งมั่นทำในสิ่งต่างๆด้วยความพยายาม และมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จและพร้อมเผชิญหน้ากับปัญหา

2.2 ภาวะผู้นำ เป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกถึงความสามารถในการโน้มน้าวให้ผู้อื่นเห็นตามและมีความไว้วางใจในการปฏิบัติตามความคิดเห็น ความต้องการหรือคำสั่ง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรู้ในการที่จะเป็นผู้นำที่ดี ได้รับการยอมรับและไว้วางใจจากผู้อื่น โดยจะต้องเป็นผู้ที่แข็งแรง ร่างกายสง่างาม มีการตัดสินใจที่ดีและมีทักษะในการสื่อความหมายและการพูด ตื่นตัวอยู่เสมอ ควบคุมอารมณ์ได้ มีความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์ มีจริยธรรม และความเชื่อมั่นในตนเอง และปรารถนาจะร่วมมือกับคนอื่น มีเกียรติเป็นที่ยอมรับของสมาชิกและคนอื่นๆ เข้าสังคมได้เก่ง

2.3 ความรับผิดชอบ จากการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบมีผลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากทั้งต่อตนเอง ต่อสังคม และชุมชน และต่อสถาบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการปลูกฝังจริยธรรมจากพ่อแม่และครูซึ่งเป็นตัวแบบที่ดี จึงทำให้พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะแห่งการเป็นพลเมืองที่ดีตามที่สังคมต้องการและเรียนรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม รู้จักใช้สติปัญญา เป็นวัยที่แสวงหาค่านิยมของตนเอง เพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิต แม้อยู่คนละสถาบันแต่ก็ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบของสังคมเดียวกัน เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้นด้วยความรับผิดชอบ ตามทฤษฎีคัตน์ไม์จริยธรรมของ ควงเตือน พันธุมนาวิน (2539 : 2-4) โดยอธิบายทฤษฎีว่าการแสดงออกของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับจิตลักษณะที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้านและจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุทางจิตอีก 5 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543 : 110-115) กล่าวว่า นิสิตนักศึกษาควรตั้งใจพยายามใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้า ได้รับความรู้ ที่จะนำไปใช้ประโยชน์แก่สังคมในอนาคต เป็นการตอบแทน หน้าที่ของนิสิตนักศึกษามีไซอาศัสมหาวิทยาลัยเป็นที่สร้างความรู้เพียงอย่างเดียว ควรคิดถึงผู้อื่นและผลประโยชน์ของผู้อื่นมากกว่าตนเอง ต้องเคารพกฎระเบียบของสถาบัน และมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสถาบันและสังคมด้วย

2.4 จิตสาธารณะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงจิตสำนึกได้อย่างชัดเจนของนักศึกษาทั้งในด้านการใช้สิ่งของ การถือเป็นที่และเคารพสิทธิ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตระหนักรู้และคำนึงถึงประโยชน์สุขของส่วนรวมและสังคม เห็นคุณค่าของการเอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของส่วนรวม ช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนและ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบัน ชุมชน และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญาธรรมสิกุล (2556 : 67) พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของ ด้านหน้าที่รับผิดชอบ และด้านการเคารพสิทธิ์ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของมณีรัตน์ นุชชาติ (2553 : 1) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะ

ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักศึกษามีความมุ่งมั่นปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย นำความรู้ใหม่มาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงควรมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยที่ผู้สอนต้องกระตุ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เพราะการที่ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองจะก่อให้เกิดกำลังใจ และความพยายามที่จะทำทุกอย่างให้เกิดผลสัมฤทธิ์

1.2 ด้านความรับผิดชอบ นักศึกษาจะต้องยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น จึงควรมีการจัดกิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมติ และกรณีตัวอย่าง เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักศึกษา

1.3 ด้านจิตสาธารณะ นักศึกษาจะต้องตระหนักรู้และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกัน มองเห็นคุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคม รู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มคนในสังคม จึงควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีจิตสาธารณะ เช่น การบริการแก่ชุมชน การช่วยเหลือสังคมและชุมชน

1.4 ด้านภาวะผู้นำ นักศึกษาควรรู้จักพัฒนาตนเอง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่นำเชื่อถือของผู้ที่ได้พบเจอ และมีความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรค ควรจัดหลักสูตรอบรมภาวะผู้นำเพื่อทำให้นักศึกษามีความพร้อมในการที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำที่ดีและมีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้วิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจากแบบสอบถาม เพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น เช่น การสัมภาษณ์ การซักถามเป็นรายบุคคล

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา ในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพมากขึ้น เพราะจะได้รับข้อมูลที่มีรายละเอียดและเชิงลึกมากขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- การศาสนา, กรม. (2525). คู่มือการศึกษาจริยธรรมระดับอุดมศึกษา ตอนที่ 2. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กรมสามัญศึกษา. (2526). การพัฒนาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จงเจริญ
การพิมพ์.
- กรุณา ศรีรุณ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- กิริยา ปี่ทอง. (2552). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียน
ภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้แบบ STAD กับที่เรียนรู้แบบ
4 MAT. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จาวรธรรม ใจอ่อน. (2550). ผลการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together โดยการใช้
การเสริมแรงที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิราภรณ์ สีบานชื่น. (2549). สมรรถนะภาวะผู้นำของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน
จังหวัดลำพูน. พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา. (2554). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาอัตลักษณ์นิสิต
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2550). อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ :
โครงการศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- นัทรทิพย์ สุวรรณชิน. (2557). “การสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา”
วารสาร ปัญญาวิวัฒน์. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 : 267-280.
- ชาญชัยณรงค์ ทรงศาศรี. (2549). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการดำเนิน
ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้หลักการทางสิ่งแวดล้อมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ชาย โปธิสิตาและคณะ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาจิตสำนึกสาธารณะสมบัติ :
 กรณีศึกษา กรุงเทพฯ. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
 ชัยนาท นาคบุปผา. (2529). จิตลักษณะกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์.
 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชชาติ มงคลเมฆ. (2550). การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติคนตรีสากลและความรับผิดชอบต่อ
 หน้าที่ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ที่มีครูแนะนำกับ
 การศึกษาสื่อวีดิทัศน์ด้วย ตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 การจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2538). ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม. การวิจัยและพัฒนาบุคคล
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาฯ.
- ทิตนา เขมมณี. (2553). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.
 กรุงเทพฯ: เกรท เอ็ดดูเคชัน.
- ธนิดา ทงมีเหลือง และคณะ. (2550). “ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนิสิต
 มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ” วารสารพฤติกรรมศาสตร์. ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 : 91-102.
- ธวัช บุญขมณี. (2550). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธัญศญา ธรรมิสกุล. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรดิวิทย์พัฒนวิชาการ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
 เทคโนโลยีอรรดิวิทย์พัฒนวิชาการ.
- ธิติพร ตันยโชติ. (2549). “ภาวะผู้นำ”. วารสารศูนย์บริการวิชาการ. ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 : 42 - 47.
- นารินทร์ ตาก้อนทอง. (2550). คุณลักษณะของเด็กไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ : ประสารการพิมพ์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3.
 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทนา น้ำฝน. (2538). เอกลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ. สงขลา : เทมส์การพิมพ์.
- นัทชนัย ประสานนาม. (2551). รัฐจากมุมมองของชีวิตประจำวัน : รวมบทความจากการ
 ประชุมประจำปี ทางมานุษยวิทยา ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
 (องค์การมหาชน).
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2550). สภาพเศรษฐกิจ สังคมยุคใหม่ จริยธรรมในการศึกษาสำหรับอนาคต.
 กรุงเทพฯ : สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2551). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประสิทธิ์ ลิปรีชา. (2547). การสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง วาทกรรม
อัตลักษณ์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์.
- ปราณี หล้าเบญจนะ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพฯ.
- พรทิพย์ ชัยนการนาวิ. (2548). การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณี ช. เจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า.
- พิชิต บุญสาร. (2550). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ
ของนักเรียนโรงเรียนนานกุ่มวิทยาคม อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โพโล เฉลียวฉลาด. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการไม่มีความรับผิดชอบของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร.
ปริญญา นิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจอร. (2543). ตำนีกไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ : มูลนิธิ
บูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ไพฑูรย์ กันสิงห์. (2548). ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหา
วิทยาลัยบูรพา. ปริญญา นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิตพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล วรคำ. (2558). การวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2552). หลักการแนวคิดทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี : มนตรี.

- กัญญาพันธ์ ร่วมชาติ. (2551). ปัจจัยเชิงเหตุที่มีต่อเอกลักษณ์และพฤติกรรมตามบทบาทของ
นักศึกษาวิทยาศาสตร์ในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทาง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (โครงการ พสวท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.
- มณีรัตน์ นุชชาติ. (2553). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิต
สาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มันทนา เพ็งแจ่ม. (2550). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- เมธี ธรรมวัฒนา. (2551). “กิจกรรมเสริมสร้างความรับผิดชอบและวินัยของนักศึกษาช่าง
อุตสาหกรรม” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 9
ฉบับที่ 1 : 99-108.
- เยาวนาท สุนทร. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์แห่งตนกับพฤติกรรมความ
รับผิดชอบต่อของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ระพิน ฉายวิมล. (2557). “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย :
การเปลี่ยนแปลงเชิงพัฒนาการและกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์”วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา. ปีที่ 25 ฉบับที่ 3 : 1-14.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ :
นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ละมัย ทุมพัฒน์. (2550). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์แห่ง
ตนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารีพร บำรุงผล. (2548). ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, กรม. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- วิเชียร วิทญูดม. (2550). ภาวะผู้นำ. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- วัลภา ดวงชาทม. (2539). ผลการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา จังหวัดมหาสารคาม.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัลภา เทพหัสติน ณ อยุธา. (2543). “ลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์,” วารสารร่วมพฤษยา. ปีที่ 18 ฉบับรวมเล่ม.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2550). “ปัจจัยทางการบริหารบางประการที่มีอิทธิพลต่อความเป็นองค์การแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทย,”วารสารวิทยบริการ.ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 : 1-8.
- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สถาบันการพลศึกษา. (2556). [ออนไลน์]. ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 – 2560. [สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2556]. จาก <http://www.ipecp.ac.th/main/download.php?id=101>
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2549). ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2554). กระบวนการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2552). มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพภายนอก. กรุงเทพฯ : จุดทอง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำราญ มีแจ้ง. (2557). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : นิชนเอดเวอร์ไทท์กรู๊ป.
- สุจิตรา ธนะสูตร. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองเสย จังหวัดเสย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเสย.

- สุภชัย ศรีเยี่ยม. (2554). การพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แห่งชาติ.
- สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. (2554). โปรแกรม Mplus กับการวิเคราะห์ข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์
และสังคมศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2541). การสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การแสดงผลฐานความเที่ยงตรง ความไม่เที่ยงตรง และ
ความเชื่อมั่น. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชาย รัตนทองคำ. (2556). [ออนไลน์]. ลักษณะผู้เรียนระดับอุดมศึกษา : เอกสาร
ประกอบการสอนทางกายภาพบำบัด. [สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2556]. จาก
<http://ams.kku.ac.th/aalearn/resource/edoc/tech/54/6learner54.pdf>
- สุณี ครุฑบุตร. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด ความวิตกกังวล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนศรีพฤฒา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แหวง ไทจิรากร. (2550). [ออนไลน์]. จุดประกาย...คิด(ดนตรี) เพื่อจิตสาธารณะ.
[สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2558]. จาก <http://www.9dren.com/rsa/view.php?=110>.
- อภิญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อังคณา ธิรศิลาเวชย์. (2548). จิตลักษณะและปัจจัยทางสังคมที่สัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อ
การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชลี ยิ่งรักพันธ์. (2550). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสมกับเทคนิคการประเมินผลจาก
สภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Atkinson , John W. (1964). *Motive in Fantasy Action and Society*. New Delhi :
Affilafed, Pvt, Ltd.

- Blake, R. R. & Mouton, J. S. (1985). **The managerial grid III**. Houston: Gulf Publishing.
- Brown, S. (2004). **Assessing learners in higher education**. London : Kogan.
- Browne, C.G., and Thomas S. Chon. (1968). **The Study of Leadership**. The Interstate Printer and Publishers. Inc., Illinois.
- Burke, P. J., & Reitzes, D. C. (1991). **An Identity Theory Approach to Commitment**. *Social Psychology Quarterly*, 54(3): 239-251.
- Cattell, Raymond B. (1963). **Manual for Jr-Sr. High School Personality Questionnaire "HSP" Form A**. Illinois : The Institute for Personality and ability Testing.
- Chickering, A. and Reiser. (1993). **Education and identity**. San Francisco : Jossey-Bass.
- Christy, D. M. (2009). "Conceptualizing Identity Development : Unmasking the Assumptions Within Inventories Measuring Identity Development," **NASPA Journal**. Vol.46 : 469-479.
- Dinkmeyer, Don. C. and R Dreikurs. (1963). **Encouraging Children to learn**. Cliffs. N.T. Prentice – Hall
- Erikson, E.H. (1968). **Identity : Youth and crisis**. New York : W.W.Norton.
- Farhana, W. Y. (2010). "Gender Differences on the Identity Status of the Malaysian Preparatory Students," **Canadian Social Science**. Vol.6 : 145-151.
- Fiedler, F.E. (1967). **A Theory of Leadership Effectiveness**. New York : McGraw – Hill.
- French. (1994). **The Motivation to Work**. New York : McGraw-hill Book Company
- George, A.M. and Randall, E.S. (1996). **Advanced Structural Equation Modeling**. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Guilford, J. B. (1959). **Personality**. New York : McGraw-Hill.
- Hermans, Hubert J. M. (1970) "A Questionnaire Measure of Achievement Motivation," **Journal of Applied Psychology**. Vol.54: 353-363.
- Jane, P. Social Class. (2008). **Identity and the 'Good' Student: Negotiating University Culture**. *Australian Journal of Education*. Vol.52 : 257–271.
- Koontz, D. and Weihrich, H. (1994). **Management**. New York : Prentice-Hall, Inc.
- McClelland, David C. and Winter. (1969). **Motivating Economic Achievement**. New York : Free Press.

- Michael H. Silva. (1986). **Creating excellence: Managing corporate culture ,strategy and change in the new age.** New York : New American Library.
- Murray, Henry H. (1938). **Explorations in Personality.** New York : Oxford University Press.
- O'Leary,E. (2002). **10 Minute Guide to Leadership.**2nded.,Indianapolis,IN : A Pearson Education Company.
- Rice,P.F. (1996). **The Adolescent : Development Relationship and Culture.**Boston : Allyn and Bacon.
- Shermerhorn. John R.,Hunt, James G.,& Osborn,Richard N. (2008). **Organizational Behavior.**10thed.USA : John Wiley & Sons.Inc
- Stryker,Shedon.(1992). **Identity theory.** In Borgatta,Edgar,F.and Borgatta,Marie,L. Eds.), Encyclopedia of Sociology V.1(pp.871-875).New York:Macmillan.
- Yamane, Taro. (1967). **Statistics : An Introductory Analysis.** New York : Harper and Row.
- Yukl,Garry. (2006). **Leadership in Organization.**6thed.,New Jersey : Prentice-Hall.
- Zenger,John H. and Folkman,J. (2002). **The Extraordinary Leader.**New York : Mc Graw Hill Company.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ดร.บุรารัตติ เนื่องโนราช
 วุฒិการศึกษาศาสตร์ ปร.ค.การบริหารการศึกษาศาสตร์
 ตำแหน่ง รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม
 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรณ์ดี ศรีทอง
 วุฒิการศึกษาศาสตร์ กศ.ม.จิตวิทยาการศึกษาศาสตร์
 ตำแหน่ง อาจารย์
 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภกรินทร์ วงษ์ขันธ์
 วุฒิการศึกษาศาสตร์ กศ.ม.การวิจัยการศึกษาศาสตร์
 ตำแหน่ง อาจารย์
 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ และการวัดและประเมินผล
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณหญิง สุชา
 วุฒิการศึกษาศาสตร์ กศ.ม. การวัดผลการศึกษา
 ตำแหน่ง อาจารย์
 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
5. นายชุมพร ฑูโลกกรวด
 วุฒิการศึกษาศาสตร์ กศ.ม.ภาษาไทย
 ตำแหน่ง อาจารย์
 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชุดที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญาบัตรระดับมหาบัณฑิต
เรื่องบัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของ
นักศึกษา มีทั้งหมด 4 ด้าน จำนวนทั้งหมด 36 ข้อ

2. โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และการตอบแบบสอบถามจะไม่มี
ผลกระทบต่อนักศึกษาแต่อย่างใด ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะส่งผลที่เป็น
ประโยชน์ยิ่งต่อการวิจัย

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ

นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

คณะครุศาสตร์มหาวิทาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. คณะที่สังกัด

1. ศึกษาศาสตร์ 2. ศิลปศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

2. กำลังศึกษาชั้นปี

1. ปี 1 2. ปี 2 3. ปี 3 4. ปี 4 5. ปี 5

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะตามอัตลักษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ทักษะดี						
1.	นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบและกติกาการเล่นกีฬา					
2.	นักศึกษามีความชำนาญในการเล่นกีฬาแต่ละชนิดที่ตนเองถนัด					
3.	บุคคลทั่วไปชื่นชมในความสามารถของนักศึกษา					
4.	เมื่อสำเร็จการศึกษานักศึกษาจะนำวิชาชีพไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการ					
มีน้ำใจนักกีฬา						
5.	นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น แม้จะไม่ตรงกับตนเอง					
6.	นักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำงานกลุ่ม					
7.	นักศึกษายอมรับผลการตัดสินในการแข่งขันกีฬาตามกติกาการเล่น					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
พัฒนาสังคม						
8.	นักศึกษาช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมด้วยความเต็มใจเสมอ					
9.	นักศึกษาตั้งใจว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะทำงานรับใช้สังคม					
10.	นักศึกษาคำเนนกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม					
11.	นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษา
 กำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์						
1.	นักศึกษาทำงานที่ได้รับหมาย					
2.	นักศึกษามุ่งมั่นตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่าจะสำเร็จ					
3.	นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงวันและเวลาเรียนหรือทำงาน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.	เมื่อนักศึกษาประสบความสำเร็จมากแล้ว มักจะหาวิธีใหม่ๆที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ					
5.	นักศึกษามีอาชีพที่มั่นคงในอนาคต					
6.	นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ					
7.	นักศึกษาตั้งใจทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งในและนอกสถาบัน					
8.	นักศึกษาระงับอารมณ์โดยการออกจากสถานการณ์ เมื่อเกิดเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อน					
9.	นักศึกษามีความสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้					
ความรับผิดชอบ						
1.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ต้องบังคับ					
2.	นักศึกษาเข้าเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน					
3.	นักศึกษาทำงานส่งอาจารย์ทุกครั้ง					
4.	นักศึกษาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น พัฒนาชุมชน					
5.	นักศึกษาให้บริการแก่ชุมชนตามโครงสร้างสาขาวิชาที่เรียน เช่น เป็นผู้นำเดินแอโรบิก เป็นกรรมการตัดสินกีฬา					
6.	นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับชุมชน					
7.	นักศึกษาศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถาบัน					
8.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9.	นักศึกษาเผยแพร่การสร้างชื่อเสียงของสถาบัน เช่นการแข่งขันกีฬา					
จิตสาธารณะ						
1.	นักศึกษาบริจาคเงิน หรือสิ่งของ เพื่อช่วยเหลือผู้ เดือดร้อน					
2.	นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ สังคม					
3.	นักศึกษาใช้อุปกรณ์การเล่นกีฬาแล้วเก็บเข้าที่ใน สภาพตามเดิม					
4.	นักศึกษาใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยเหลือ สังคมที่สถาบันและชุมชนจัดขึ้น					
5.	นักศึกษารักษาความสะอาดภายในห้องเรียนและ อาคารเรียน					
6.	นักศึกษาใช้ทรัพย์สินของส่วนร่วมด้วยความ ระมัดระวัง					
7.	นักศึกษาแบ่งสนามให้คนอื่นได้เล่นกีฬาด้วย					
8.	นักศึกษายึดอุปกรณ์การเล่นกีฬามาใช้แต่เพียงผู้ เดียว					
9.	นักศึกษาเปลี่ยนให้เพื่อนใช้คอมพิวเตอร์เมื่อ ตนเองใช้เสร็จ					
ภาวะผู้นำ						
1.	นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองทั้งในเรื่องการพูด และการกระทำ					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.	นักศึกษาคำนึงถึงผลดีและผลเสีย ก่อนการตัดสินใจกระทำการใดๆ					
3.	นักศึกษาแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ตามกฎระเบียบของสถาบัน					
4.	นักศึกษาเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ในทุกสถานการณ์					
5.	นักศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ไม่ได้เรียนรู้มาก่อน					
6.	นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทำสิ่งใหม่ๆ					
7.	นักศึกษารับตัวให้กับกับผู้อื่นได้ทุกสถานการณ์					
8.	นักศึกษาสามารถโน้มน้าว ให้ผู้อื่นปฏิบัติตามตนเองได้					
9.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งในและนอกสถาบัน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ระดับค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ข้อ ที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
12	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
20	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ระดับค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อ ที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
22	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
23	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
26	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
31	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
32	0	1	1	1	1	3	0.8	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
35	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
37	0	1	1	1	1	3	0.8	ใช้ได้
38	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
39	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
40	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
41	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ระดับค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อ ที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
44	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
45	0	1	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ระดับคะแนนค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

Item-Total Statistics (อัตถลักษณ์)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
ide1	.488	คัดเลือกไว้
ide2	.571	คัดเลือกไว้
ide3	.510	คัดเลือกไว้
ide4	.542	คัดเลือกไว้
ide5	.612	คัดเลือกไว้
ide6	.547	คัดเลือกไว้
ide7	.567	คัดเลือกไว้
ide8	.630	คัดเลือกไว้
ide9	.654	คัดเลือกไว้
ide10	.677	คัดเลือกไว้
ide11	.600	คัดเลือกไว้
ค่าความเชื่อมั่น		0.874

Item-Total Statistics (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
ach1	.649	คัดเลือกไว้
ach2	.609	คัดเลือกไว้
ach3	.680	คัดเลือกไว้
ach4	.539	คัดเลือกไว้
ach5	.583	คัดเลือกไว้
ach6	.643	คัดเลือกไว้
ach7	.581	คัดเลือกไว้
ach8	.594	คัดเลือกไว้
ach9	.634	คัดเลือกไว้
ค่าความเชื่อมั่น		0.874

ระดับคะแนนค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ต่อ)

Item-Total Statistics (ความรับผิดชอบ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
rep1	.368	คัดเลือกไว้
rep2	.508	คัดเลือกไว้
rep3	.541	คัดเลือกไว้
rep4	.607	คัดเลือกไว้
rep5	.623	คัดเลือกไว้
rep6	.650	คัดเลือกไว้
rep7	.633	คัดเลือกไว้
rep8	.651	คัดเลือกไว้
rep9	.602	คัดเลือกไว้
ค่าความเชื่อมั่น		0.855

Item-Total Statistics (จิตสาธารณะ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
pub1	.498	คัดเลือกไว้
pub2	.602	คัดเลือกไว้
pub3	.664	คัดเลือกไว้
pub4	.650	คัดเลือกไว้
pub5	.640	คัดเลือกไว้
pub6	.507	คัดเลือกไว้
pub7	.602	คัดเลือกไว้
pub8	.467	คัดเลือกไว้
pub9	.426	คัดเลือกไว้
ค่าความเชื่อมั่น		0.845

ระดับคะแนนค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ต่อ)

Item-Total Statistics (ภาวะผู้นำ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
led1	.484	คัดเลือกไว้
led2	.573	คัดเลือกไว้
led3	.592	คัดเลือกไว้
led4	.532	คัดเลือกไว้
led5	.584	คัดเลือกไว้
led6	.641	คัดเลือกไว้
led7	.638	คัดเลือกไว้
led8	.599	คัดเลือกไว้
led9	.608	คัดเลือกไว้
ค่าความเชื่อมั่น		0.858

แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๑๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ

ด้วย นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษา ทำการ
ทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลโดยมิให้ส่งผล
กระทบต่อนักเรียน ครูผู้สอน และโรงเรียน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๕-๒๑๑๒
www.edurmi.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ

ด้วย นางสาวณัฐรี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อให้การทำ วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษา ทำการ ทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลโดยมิให้ส่งผล กระทบต่อนักเรียน ครูผู้สอน และโรงเรียน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๕-๒๖๒๒
www.edumnu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม

ด้วย นางสาวณัฐรี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษา ทำการ
ทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลโดยมิให้ส่งผล
กระทบต่อนักเรียน ครูผู้สอน และโรงเรียน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศาล วรรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒๒
www.edumnu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๓๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภรินทร์ วงษา

ด้วย นางสาวณัฐรี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๕๑๗๔-๒๖๒๒
www.edummu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน อาจารย์ ดร.ยุรวดี เนื่องโนราช

ด้วย นางสาวณัฐรี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๕-๒๖๖๒
www.edurmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๑๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน อาจารย์ ชุมพร ฟูโคกกรวด

ด้วย นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศาล วรรค์)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๕๓๓๕-๒๖๒๒
www.edurmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑๖/ว ๒๑๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภารดี ศรีทอง

ด้วย นางสาวณัฐริติ ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาลึกสุดครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๖๖๒๒
www.edumms.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี ภาษา

ด้วย นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำ
วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา ภาษา สกิดิ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๕๓๗๔-๖๖๒๒
www.edurmu.ac.th

ที่ ศช ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๑๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

ด้วย นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษา ทำการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อนักเรียน ครูผู้สอน และโรงเรียน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๒๒๒
www.eduman.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวณัฐรดี ชมภูวิเศษ
วัน เดือน ปี เกิด 5 สิงหาคม 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน 172 หมู่ 1 ตำบล หนองโน อำเภอ เมือง
จังหวัด มหาสารคาม 44000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) การจัดการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พ.ศ. 2559 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) วิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ทุนการศึกษา ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

